

ALMBLADET

NR2

Alternativ Stads miljötidning 2:00

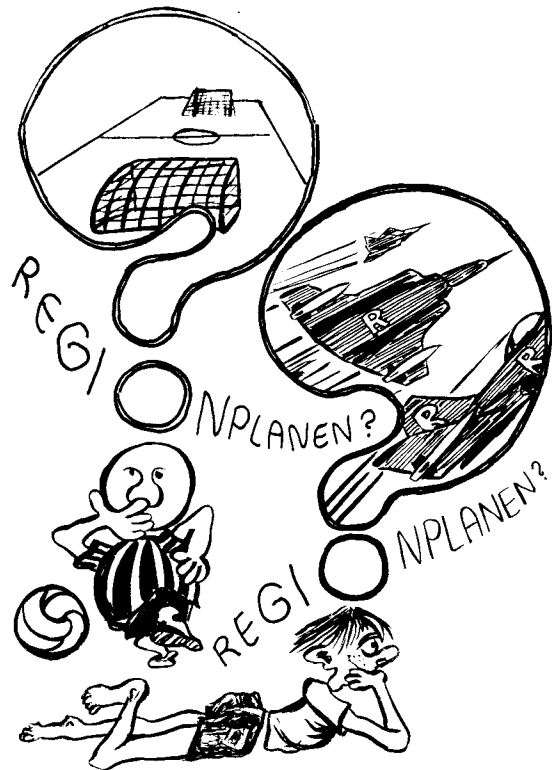

Regionplan 70

**VAD
HÄNDER
OM STOCKHOLM
FÅR FORTSÄTTA
VÄXA??**

Vad betyder Regionplanen för dig?
Senaste nytt om Almarna
Mälardrottningen som utvecklingsflicka
Serier, korsord, horoskop m.m.

Vad REGIONPLANEN är kan du läsa här:

Regionplanen är helt enkelt en karta som visar hur Stockholms - regionen ska bli i framtiden.

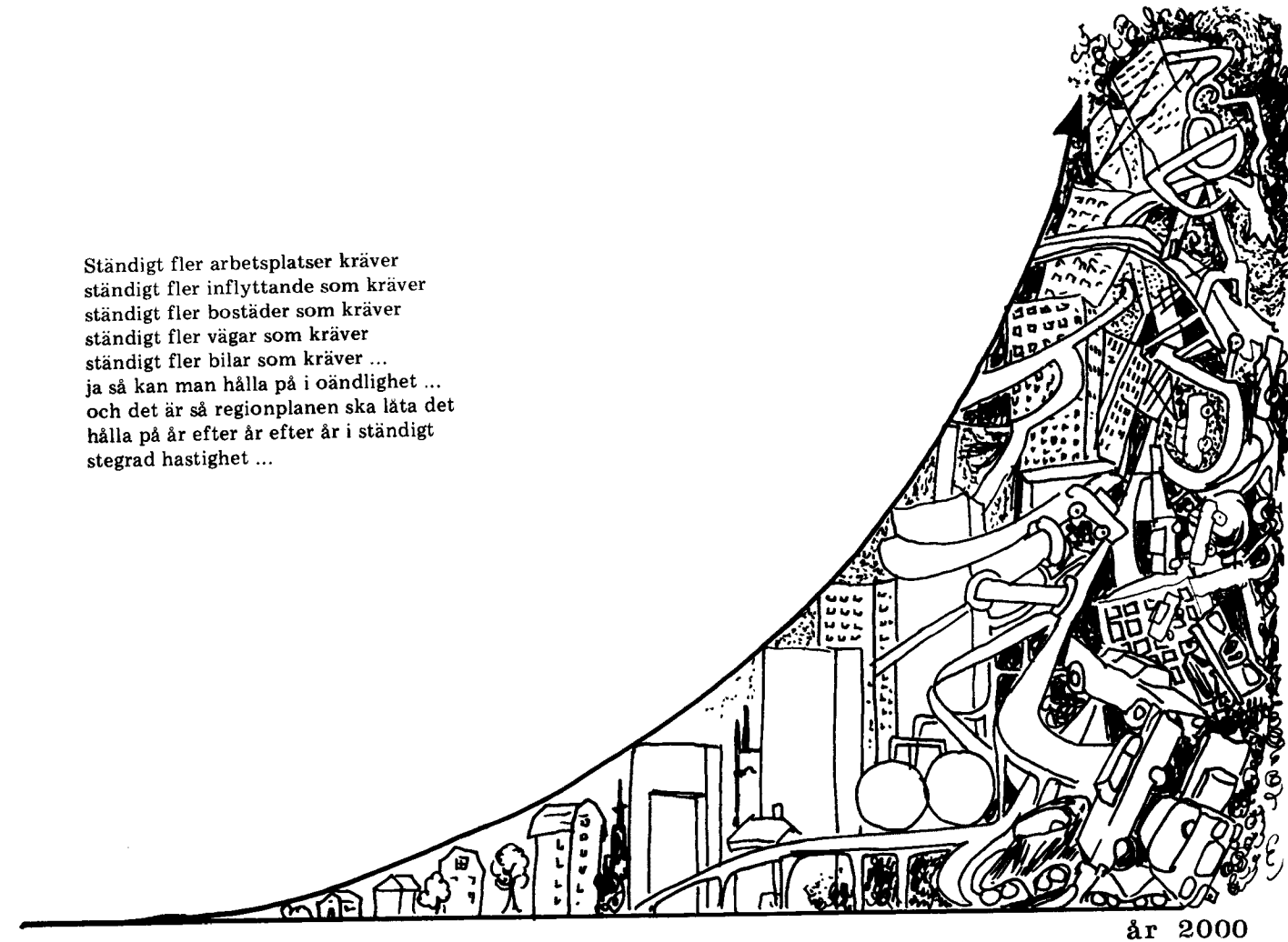
Till den stora kartan finns förklarande tabeller och specialkartor. Där står hur man tänker bygga ut jättestaden år från år. Och det allra viktigaste som står är följande:

Man räknar med att YTTRELLIGARE EN MILJON människor ska flytta till Stockholm före år 2000!

Man kan vidare läsa var arbetsplatser ska ligga, var bostäder och fritidsområden och mycket annat ska finnas.

Regionplanen är en avslöjande läsning för den som vill veta hur planerare och politiker tänker sig vår framtid.

Ständigt fler arbetsplatser kräver ständigt fler inflyttande som kräver ständigt fler bostäder som kräver ständigt fler vägar som kräver ständigt fler bilar som kräver ... ja så kan man hålla på i oändlighet ... och det är så regionplanen ska låta det hålla på år efter år efter år i ständigt stegrad hastighet ...

Innehåll:

Detta har vi att vänta - dagens misstag med ränta på ränta, 4

Hur är det möjligt att dom planerar så löjligt, 8

Jona i valfrihetens buk, 10
Tecknad saga om en liten kille

Det kliar i gräsrotterna, 14
Grupper bildas i protest mot den skeva utvecklingen.

Hur katten gör man?, 16
Några tips om hur man bildar grupper

Att trivas trots allt, 17
Liten novell från Skärholmen

Mälardrottningen, 19
Almbladets egen lilla utvecklingsflicka

Gunnar Hjerne - Storstockholms okände kung, 22
Tapethandlaren som hamnat i klistret

Horoskop, 24
Ditt öde i stjärnorna, sett genom storstadens töcken

Vi får inte låta lura oss!, 26
Om politikernas rävspel

Alla ska ha rätt till både arbete och bra miljö, 28
Måste miljön offras för sysselsättningen?

Korsord, 30
Lösning: Måndagar kl 1900 på Alternativ Stads lokaler, Bryggargatan 8

Du som vill veta mera, 31
Lästips om miljön och regionplanen

Gått har nu Hjalmar
Gott mår våra Almar, 32

Almarna gav oss 50 - kortet, men det kan bli mycket bättre, 33
Om hur trafiken är och borde vara

Fjäril'n tvingad bort från Haga, 36
Vi gasar in i 80- talet

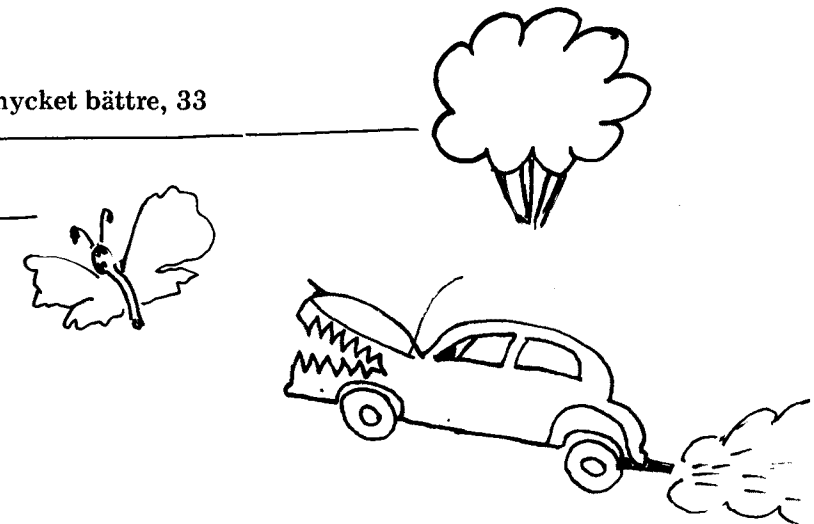
FN-konferensen - en tandlös tiger, 37
Om och kring miljökonferensen i Stockholm i juni

Alternativ Stad - ett torg, 38
Hur vi jobbar och varför

Almbladet - en aktion, 39
Vi bladdrar tillbaka

Almbladets invikningspojk:e, 40
Vyer och verklighet

VEH ?			
		VAR ?!	
			VILKA ? ?
		HVR ?	

Almblad spricker ut om vägen

Detta är vad Dagens misstag

Många Stockholmare upplever sin stad som olidlig. Ändå sägs det inte ett ord i regionplanen om hur det är i Stockholm idag! Det sägs ingenting om hur vi ska kunna få en bättre miljö. Ingenting om våra barns chanser att slippa behöva växa upp i en ännu omänskligare och farligare stad.

Ingenting om hur vi ska få det som äldre, eller hur djuren, naturen och de gamla kära fönsterutsikterna kommer att klara sig. Istället trampar man på i ullstrumporna som om inget hänt och bryr sig inte om att förhållandena för människor och miljö kommer att förvärras ytterligare.

Ännu värre trafikproblem

Ytterligare över en halv miljon bilar ska rulla fram på våra gator om femton år! Det betyder ännu mer buller, avgaser, olyckor, trängsel och otrivsel.

Den *kollektiva* trafiken kommer även i fortsättningen att vara dålig. De flesta trafikanter åker kollektivt och diskrimineras eftersom det fortfarande kommer att gå *långsammare* att åka kollektivt än med bil. Dessutom blir det *obekvämare* och de tunnelbanor som ska byggas är planerade att till största delen gå *under jord*.

Pendlandet kommer att öka genom att allt fler ska arbeta allt längre från bostaden.

Ovan jord:
Bilar i tre våningar.

Under jord:
Kollektivåkare i tunnlår

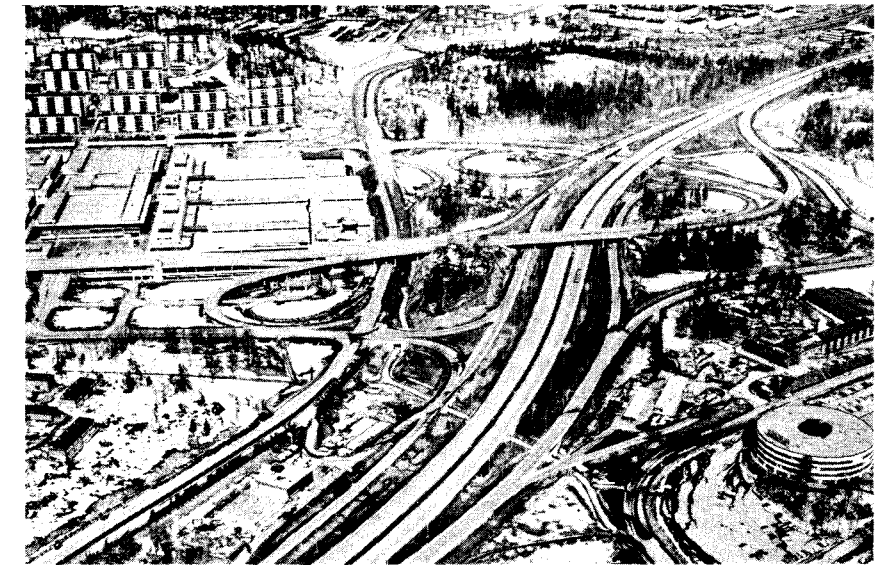
vi har att vänta med ränta på ränta

Miljöförstöring

Balansen i naturen fortsätter att rubbas. Ännu mer kommer luften att förorenas, jorden utarmas och växtligheten förslitas.

Skövling av grönområden

Många parker och promenadstråk kommer att förstöras. Armador av småbåtar kommer att invadera skärgården.

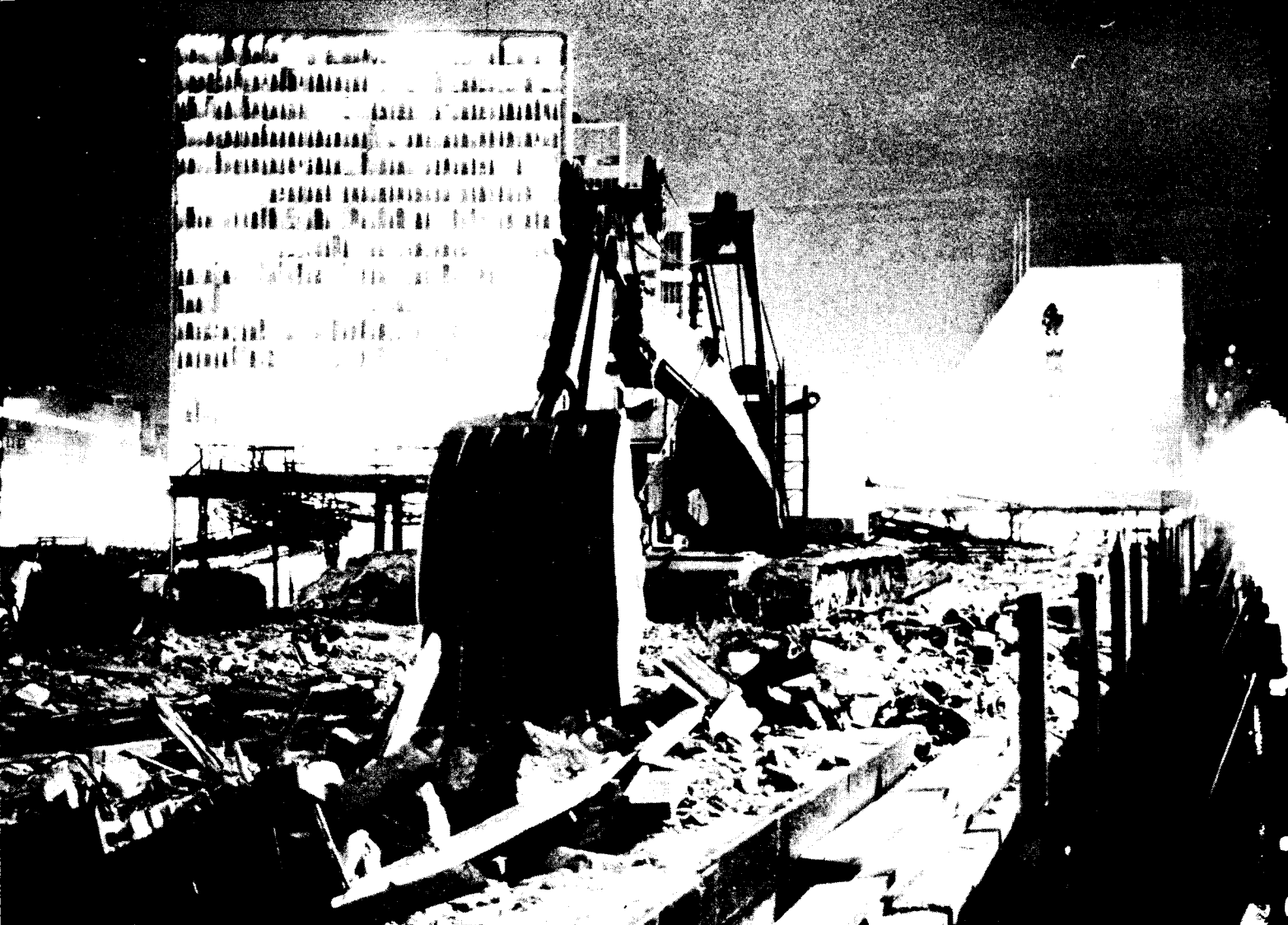

Skärholmen i dag...

... och i morgon.

Flygfoto: Erik Claesson

Skräckmiljöer

Massor av människor flyttas till Stockholm i en rasande fart. Därför blir planeringen hafsig och förorterna blir slarvigt byggda. Servicen blir otillräcklig och det finns inte mycket att göra för t.ex. barn och hemmafruar. Husen och naturen får rätta sig efter hur kranarna står i stället för tvärtom. Trivsel och gemenskap finns inte med i målsättningen.

Isolering

Olika grupper isoleras från varandra genom planeringen. Det blir ingen naturlig blandning i umgänget. I en av dom nybyggda förorterna är t.ex. var tredje av de 3000 invånarna exakt 27 år gammal!

Sociala problem

Många av dom människor som tvingas flytta hemifrån till nybyggarläger som Tensta eller Skärholmen känner sig rotlösa och vantrivs.

Mentala rubbningar, alkoholism, narkomani, självmord och brottslighet kommer att öka ännu snabbare än hittills!

Rivningar

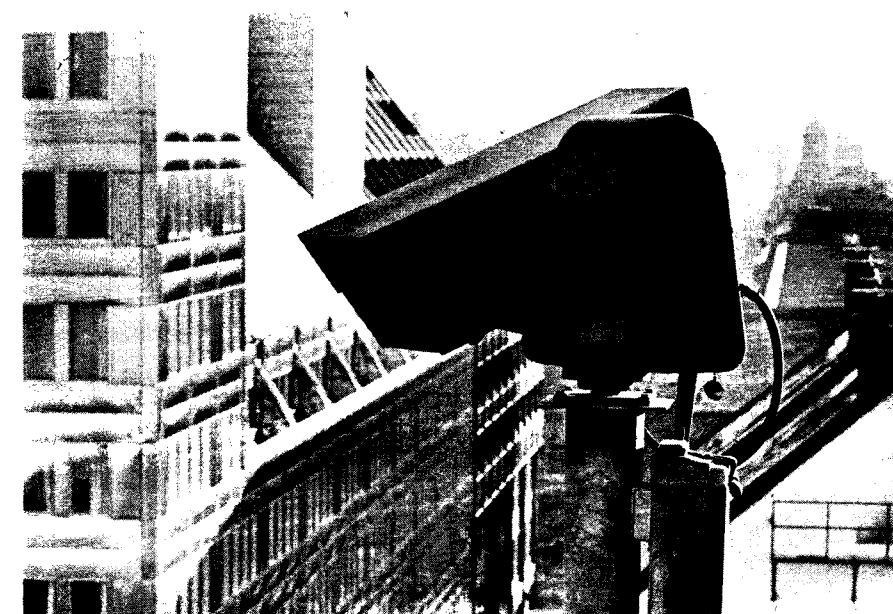
Många gamla vackra och fungerande hus måste rivas för att ge plats åt trafikleder, parkeringshus och kontor.

Förslumning

Husägare kommer att fortsätta att låta sina hus förfalla tills dom rivs så att dom kan tjäna på de stigande markpriserna.

Sämre hälsa

Mer av allergier, lungcancer, hjärtinfarkter och stress.

Främlingskap och maktlöshet

Människor trängs ihop utan möjlighet att lära känna varandra eller att påverka sin miljö. Känslan av anonymitet kommer att växa liksom maktlösheten.

Ett fåtal ska styra alltfler. Avståndet mellan myndigheter och den enskilde blir större. Byråkratin växer och människorna glöms bort.

TV-kameror blir allt vanligare.

Hur är det möjligt att dom planerar så löjligt?

Regionplanen är inte den enda plan som visar hur man tänkt sig framtiden. Det finns många andra planer, beslut och utredningar som pekar mot samma sak: en fortsatt växtvärk i storstäderna och en fortsatt avfolkning i glesbygderna.

Så här resonerar myndigheterna: AB Sverige måste hänga med i den hårdnande internationella konkurrensen. Därför måste olönsamma delar läggas ner. Och därför måste resurserna koncentreras till södra Sverige och till några få tätortsområden.

90% ska bo i tätorter.

Mot slutet av seklet ska inte mindre än 90% av alla svenskar bo i tätorter. Dom flesta i Stockholms-, Göteborgs- och Malmöregionerna (Mälarstad, Götestad och Örestad).

En miljon till i Stockholm

Det är inte industrierna som ska öka i Stockholm utan företagens huvudkontor och försäljningsorganisationer, forskningsverksamhet och handel. Och statlig byråkrati.

Man betonar vikten av att företagsledare, ämbetsmän, expertis och politiker kan träffa varandra så snabbt och bekvämt som möjligt.

Ett exempel: Av landets alla högre tjänstemän bor redan nu ca 60% i Stockholm! Man vill koncentrera allt hit för effektivitetens skull. Därför ska regionen öka med ytterligare en miljon människor före år 2000.

Blir det effektivare?

Många frågar sig om det verkligen blir effektivare rent ekonomiskt bara för att man klumpar ihop så många till Stockholm.

Åtskilliga ledande nationalekonomer och kulturgeografer menar tvärtom att det blir ineffektivt när staden har vuxit över en viss gräns. Och denna gräns har Stockholm för länge sen passerat.

Varför? Hur kan någon vilja ha denna utveckling? Detta frågar sig allt fler. Här står det lite om hur makt-havarna resonerar och hur man skulle kunna resonera i stället.

Experterna är alltså inte överens om att det blir effektivare ju större staden blir. Men i vilket fall som helst är det inget tvivel om att just effektiviteten sätts högst. Måste det då vara den enda ledstjärnan?

Ja, det tycker i alla fall topparna i

samhällsapparaten's alla olika delar. Näringslivets män tjänar på denna målsättning eftersom en rationalisering ofta ger dom högre vinster. Ämbetsmän och politiker är för det mesta också övertygade om denna målsättnings välsignelser.

Dom kommer överens

Dessa människor som sitter i företagsstyrelser eller i kommunala och statliga organ, tänker på samma sätt. Och dom träffar bara varandra! Dom pratar med varandra på luncher, middagar och konferenser. Dom bjuder hem varandra på besök och dom kommer överens med varandra så bra.

Det är inte konstigt då att dom tycker likadant. Och eftersom dom har det ganska bra ställt, så kommer dom inte i närheten av den verklighet som dom flesta vanliga människor lever i.

Ett ekorrhjul

Dom kan alla visa på diagram som pekar uppåt oavsett vad siffrorna innehåller. Dom kan visa på en stigande bruttonationalprodukt trots att det egentligen är en usel mätare på framsteg. Och dom talar om sysselsättning, men inte om vilken sorts sysselsättning. Dom talar om standardstegring, men inte om vilken standard.

Sanningen är egentligen den att dom är fångna i ett ekorrhjul. Det skulle i och för sig gå att bryta, men det skulle bli både besvärligt och obekvämt för dom.

Allt fler kräver en ny målsättning!

Nu börjar många människor förkasta deras gamla pratbubblor. Allt fler har börjat inse att höjd produktivitet och ekonomisk tillväxt kanske leder till förbättringar i några avseenden för en del grupper, men till försämringar på andra områden för oss alla.

Vems utveckling och vart?

Det är inte sant att utvecklingen bara går framåt. På många sätt har den t.o.m. gått bakåt. Man har gjort kort-siktiga kalkyler med företagsekonomiska siffror och modeller. Man har helt enkelt bortsett från att räkna in en hel rad bakslag och förluster!

Man har glömt mycket

Vem har räknat ut vad det kostar samhället att bygga nya vägar, skolor, sjukhus och hem åt dom som flyttar och det slöseri det innebär att låta samma saker i glesbygden lämnas outnyttjade?

Vad kostar mänskliga tragedier?

Vem har räknat ut vad de mänskliga tragedier kostar som drabbar dom som lämnas ensamma i de samhällen som tynar och dör? Vem har räknat ut vad de sociala kostnader går på som orsa-

kas av allt fler utslagna i storstäderna, all ökad alkoholism, narkomani, mentala skador och brottslighet?

Vad kostar miljöförstöringen?

Och vem, slutligen har räknat ut vad alla miljöskadorna kostar? Vad är en förstörd utsikt eller ett sönderasfalterat grönområde värt? Vad kostar det olidliga buller i storstäderna, som en ökande biltrafik kommer att ytterligare förvärra? Och vad kostar den tristess som barn och husmödrar känner i förorternas betong-getton?

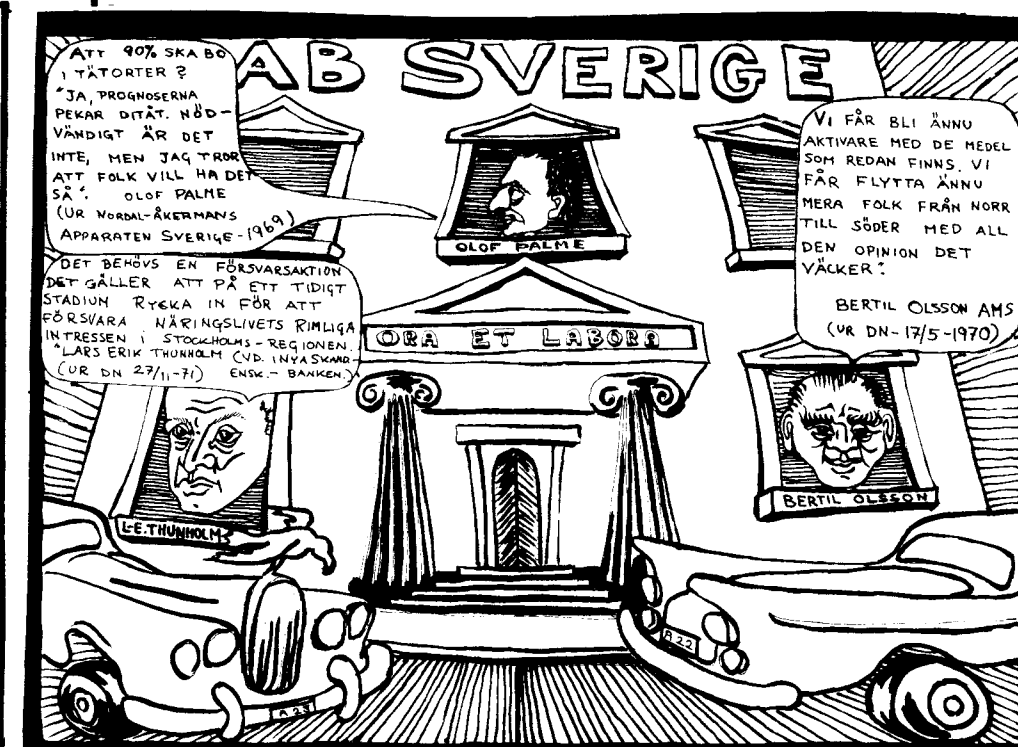
Totalbedömning

Om vi hade en långsiktig bedömning som tog med ALLA mänskliga behov i kalkylerna skulle vi få en helt annan bild av vad som har hänt och av vad som planeras. Om gemenskap och frihet från sociala problem, behov av grönområden, ren luft och trivsel fanns med i denna bedömning så skulle alla tjugusiga ekonomiska kalkyler som myndigheterna gjort rasa ihop som kort-hus!

Och den jättelika folkomflyttning som genomförts sen andra världskriget skulle kunna beskrivas som den mest gigantiska felinvestering som gjorts i vårt lands historia!

REGION-planen visar hur myndigheterna vill ha framtiden. Det visar också följande planer och utredningar:

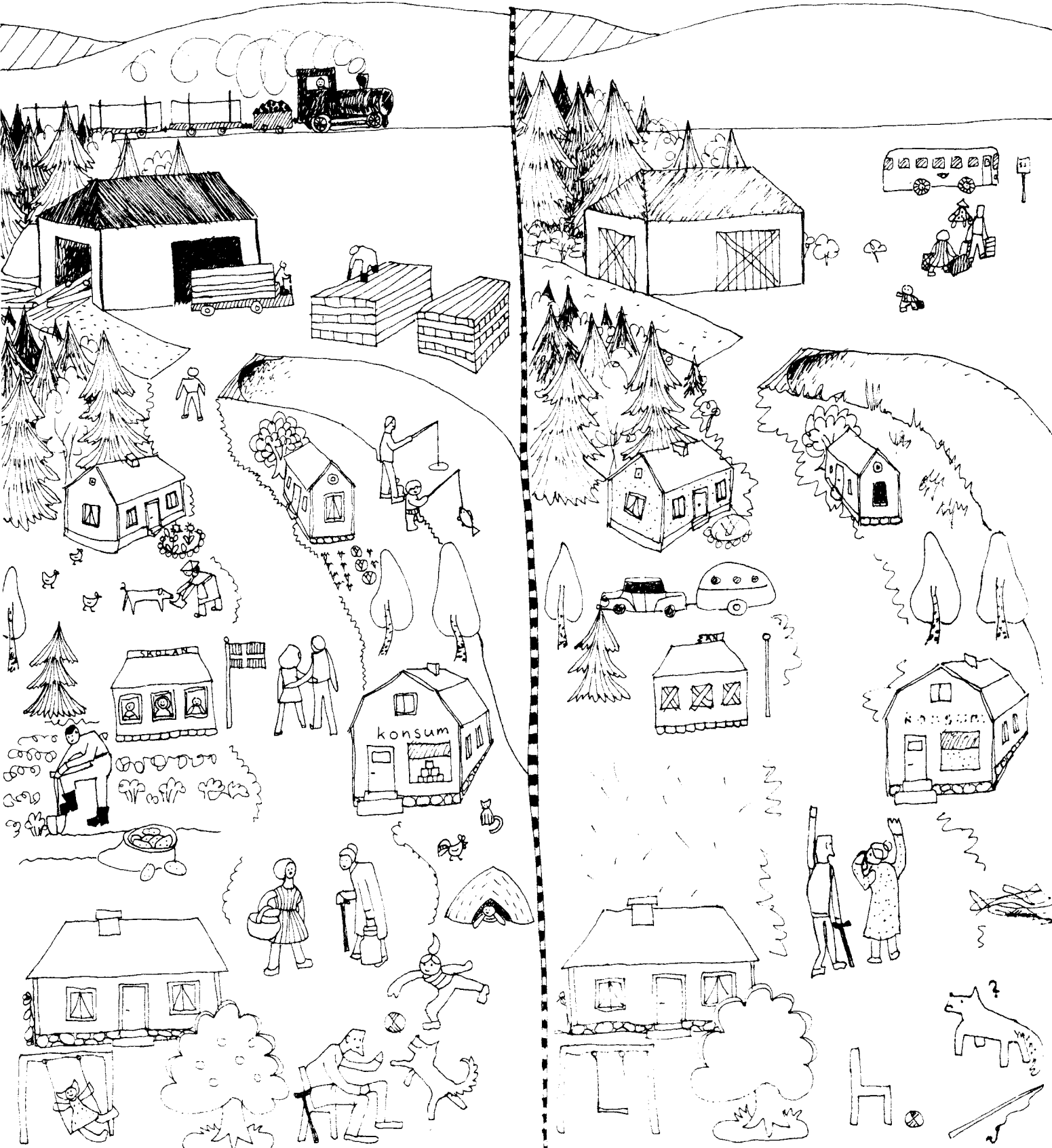
- LÄNSPLAN 67
- LÄNSPROGRAM 70
- BALANSERAD REGIONAL UTVECKLING
- VÄGPLAN 70
- LANGTIDSUTREDNINGEN
- RIKSPLANEN

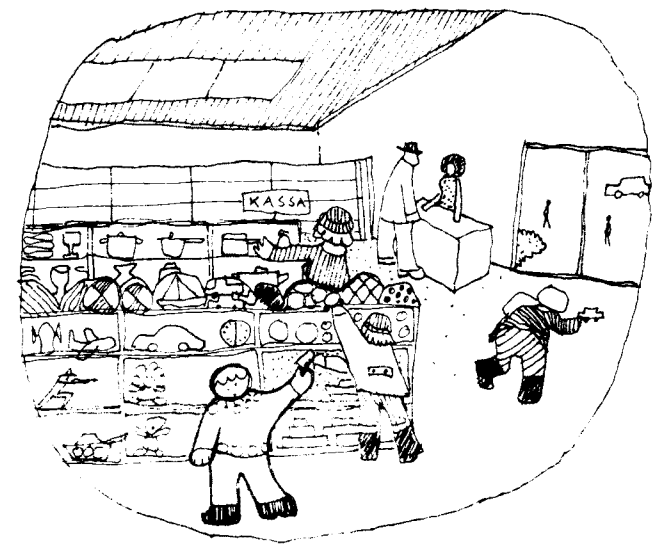
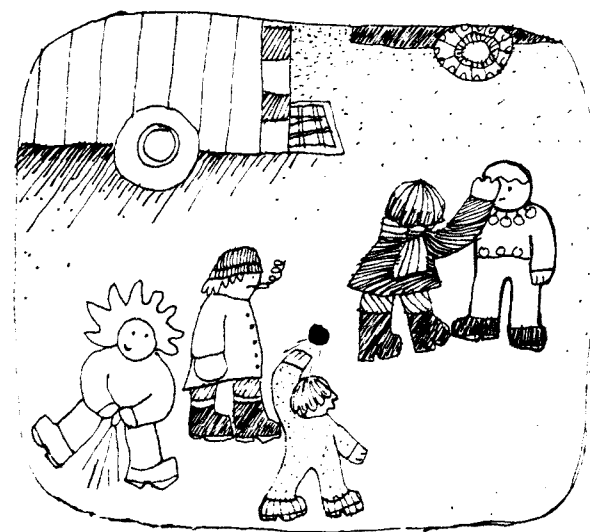
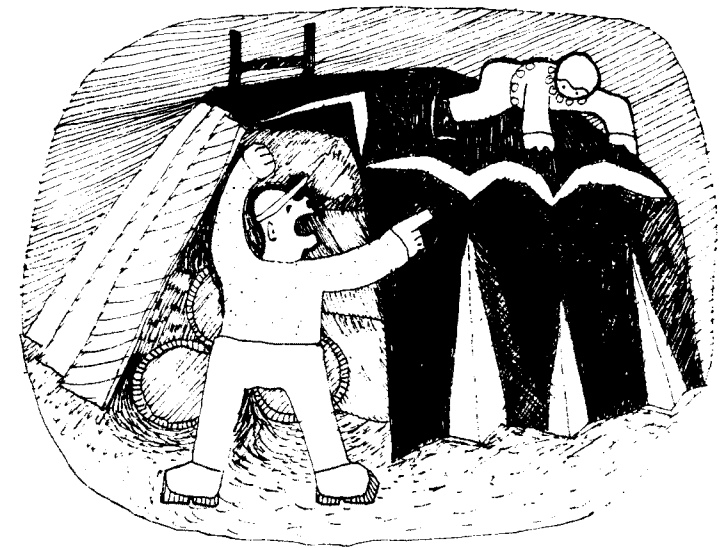
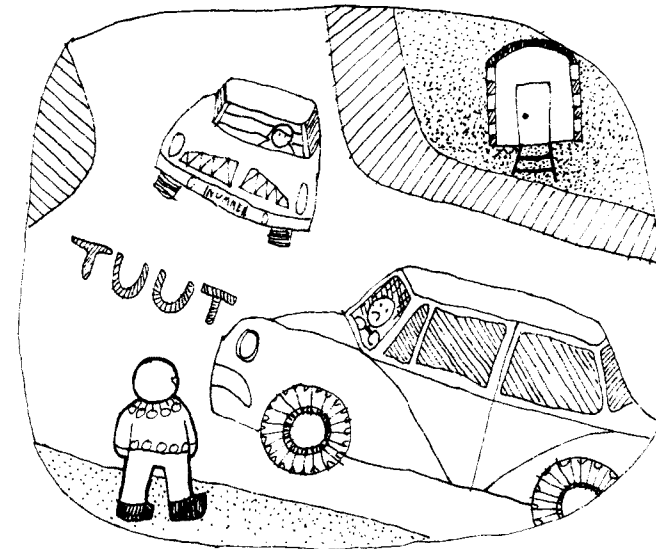
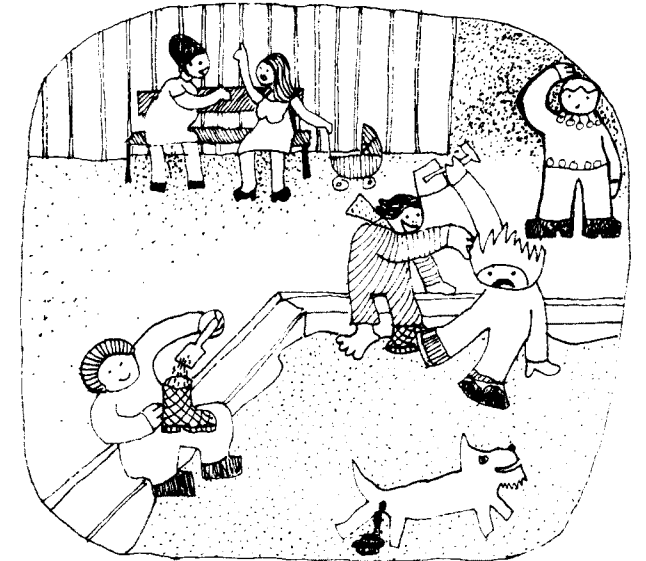
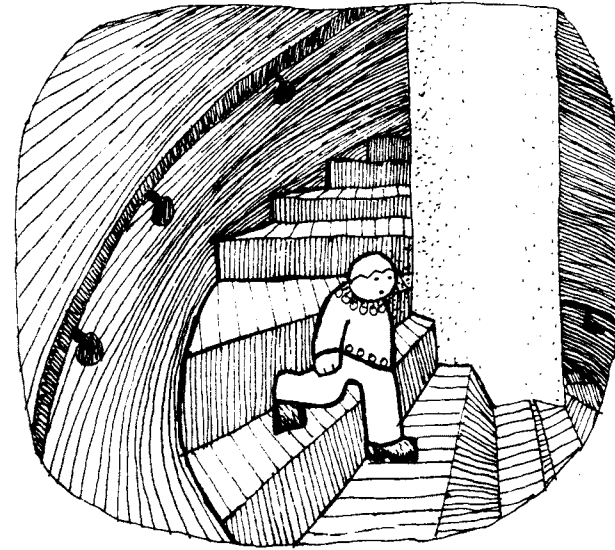
Sagan om lille Jona i valfrihetens by.

Jona väkte upp på landet.
Där fanns alltid mycket att göra.
Prata med kanten i affären och
med grannarna, som han kände
varanda en. Gå och meta med
pappa, mata djuren, plocka bär.

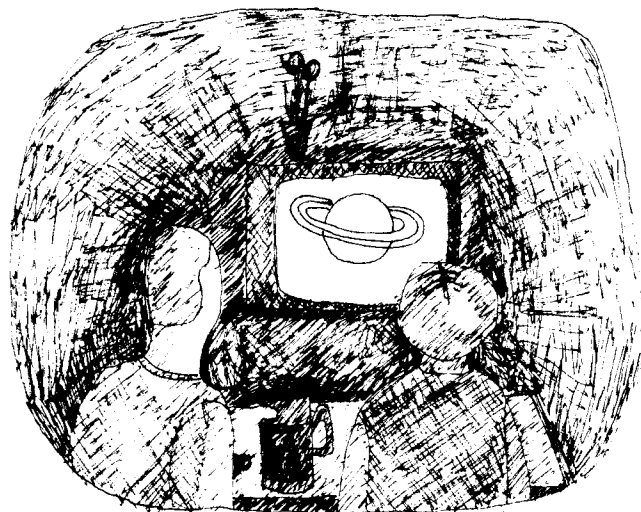
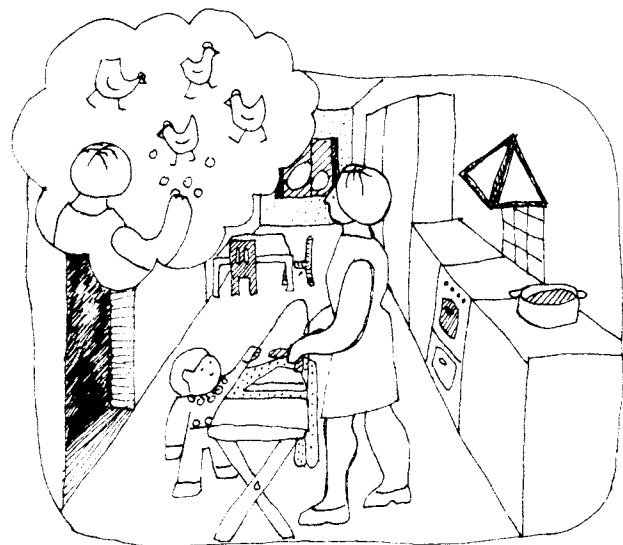
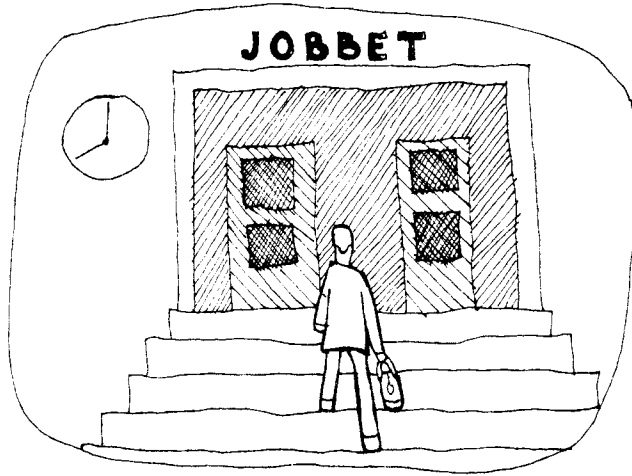
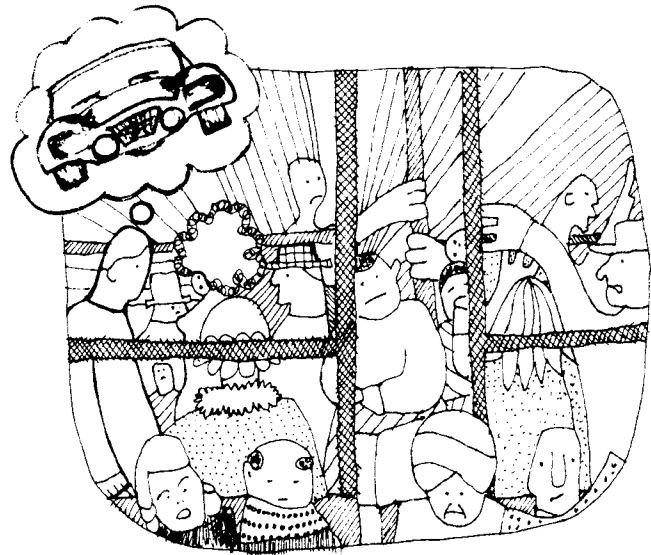
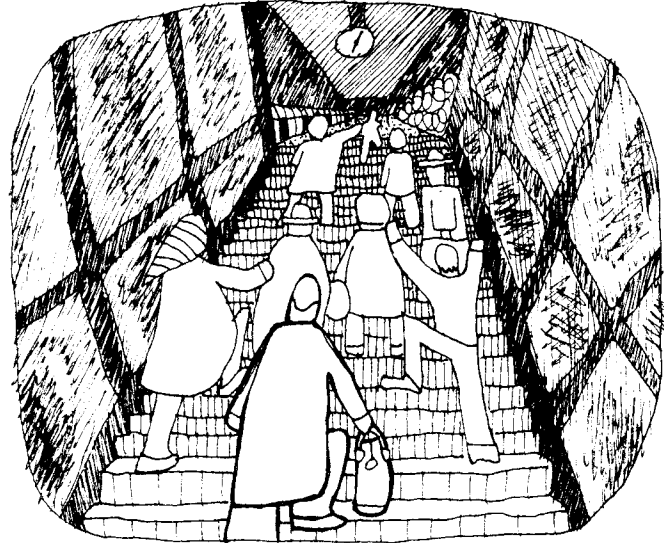
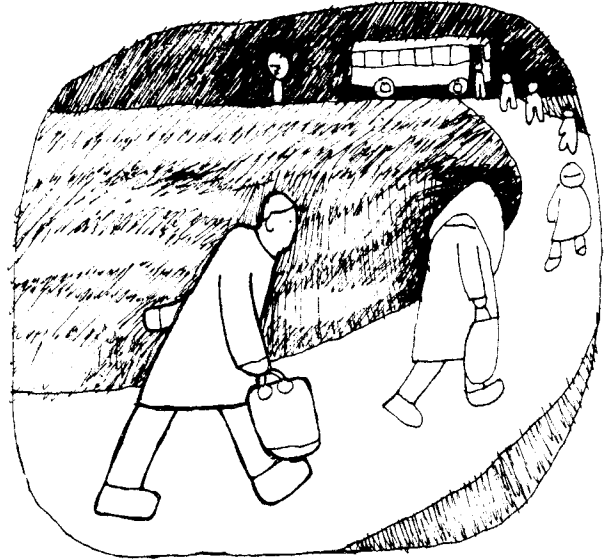
En dag slutade sägen komma. Sen
stängde sägen, där pappa jobbade.
Sen stängde skolan och affären. I
den stora valfrihetens namn kunde
de sedan Jona's mamma och pappa
välja mellan att bo kvar eller flytta.

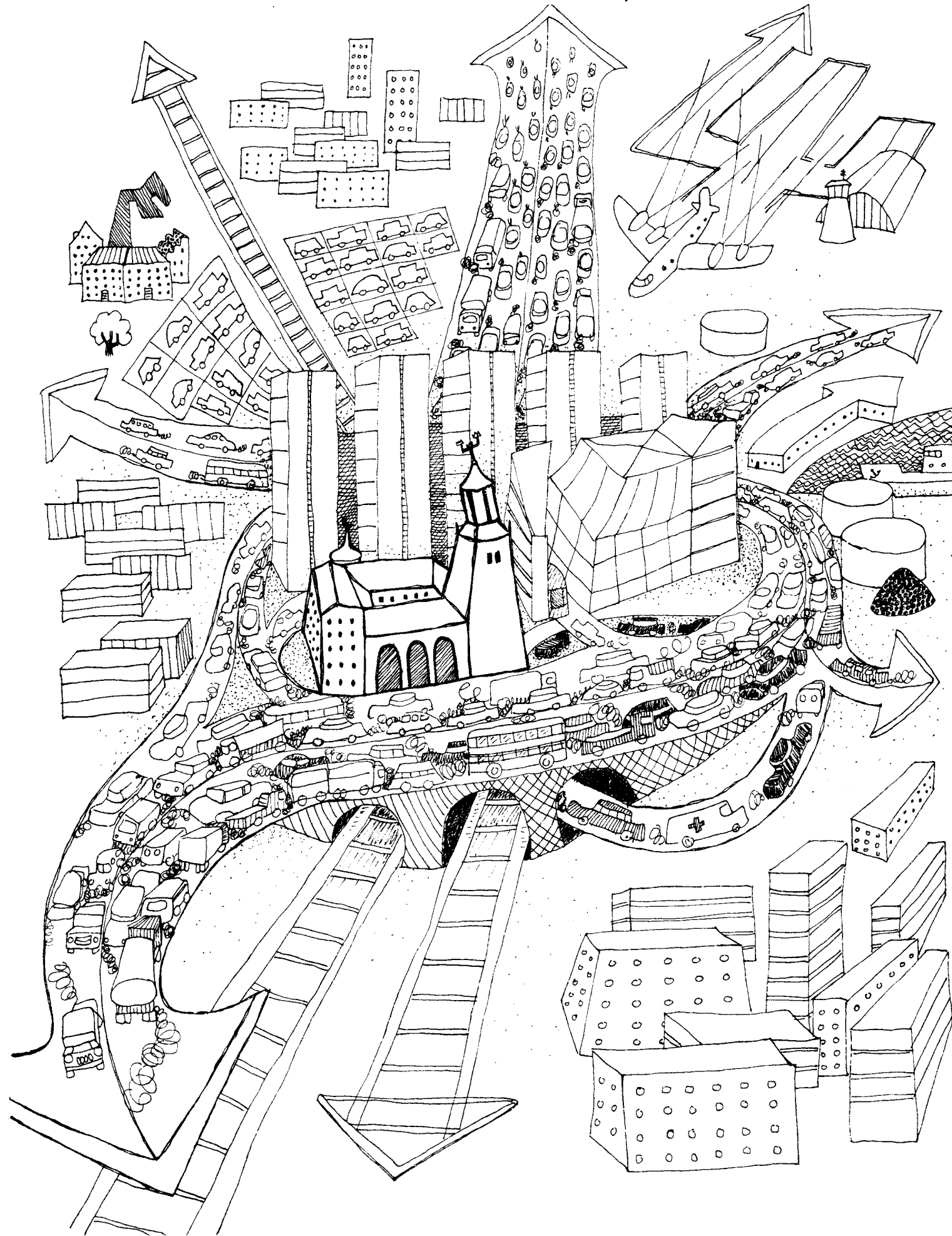
Jona bor på sjunde våningen nu. Han kan välja mellan att ta trappan
eller hissen - när han blir stor nog att nå upp till hissknappen. Utan-
för det stora huset kan han välja mellan grus och sand att leka i, eller
mellan den farliga gatan och dom arga gubbarna och dom stora
pojkar som slåss. Han väljer Varuhuset. Där kan han välja
väldeliga, lär han sig, om han ser upp med expedienterna!

Till sägen gick Jonas pappa på fem minuter. Nu tar det lika lång tid till bussen och sen en timme till. På nya motorleden klarar man det på halva tiden - om han får råd att välja. Jonas mamma kan välja jobb - om hon får dagisplats åt Jona. På kvällen finns många restauranger och teatrar att välja på, men det blir bara en öl och Ettan eller Tvåan.

Detta är Den Stora, Stora Valfrihetens Stad där alltför många Aringats välja bil. I den ska lille Jona väva upp.

Det kliar i gräsrötterna

Måste det vara så, frågar sig allt fler, att Regionplanen och andra planer bara snällt ska anpassa sig till den utveckling som ekonomiska och andra krafter stakar ut?

Och måste det vara så att den enskilde hela tiden snällt och lydigt ska anpassa sig till en utveckling som skapar isolering mellan grannar och milsvida klyftor mellan styrande och styrda? Bör det inte i stället vara så att alla ska vara med och forma det samhälle vi har att leva i?

I Umeå och Malmö, i Morjärv och Visby och på många andra orter har folk slutat fråga och börjat handla. Medvetna om att ensam är svag har man gått samman i granngrupper, intresseföreningar och byalag.

I Stockholm har utvecklingens följder för miljön varit skoningslösa. Därför finns det här allt fler miljögrupper som reagerar mot bullret och betongen. Dom håller nu på att bli Regionplanens ettrigaste motståndare!

På de närmaste sidorna står det att läsa lite om vad som görs och vad som kan göras.

VALLENTUNA/ÖSSEBY: Hotad landsbygd i Stockholms närhet

Regionplan 70 skrämde oss. Vår kommun, Vallentuna, riskerar sovstäder bebodda av idel pendlare. Vi planeras bli underlag för tunnelbana, underlag för storvaruhus, underlag för enorma bilbullenleder, underlag för kolossala avloppssystem. Allt under det att vi buntas ihop i trista betongblock. På landet! Vallentuna är nämligen fortfarande oförfalskad lantkommun.

V i l l människor detta, frågade vi oss. Vi var 18-20 personer som samlades i november 1970 för att diskutera vår framtid här i kommunen. N e j blev svaret. N e j har svaret alltid blivit, vem vi än frågat. Utom från politikerna, där vi fått det sedvanliga MNJAEJ.

Vi beslöt oss för att göra alla uppmärks-

samma på vad som höll på att hända, författade flygblad till kommunens hushåll och kallade till möte med arkitekt från regionplanekontoret och kommunalrådet på podiet. Vi värvade folk till en storgrupp.

Vi visade den beryktade filmen »Rekordåren» om våra toppolitiker och stadsplanerare.

Vi ordnade »Stordebatt utan långprat» och då kom folk verkligen till tals med de inbjudna politikerna och fick även lämna skrivna frågor, som gruppen bearbetade och besvarade. Vallentunaborna uppskattar den information som gruppen tillhandahåller. Det räcker inte längre med små snälla kommunala tidningar sex gånger om året.

Vi lånade den intressanta utställningen »OM OSS», som visar stadsbyggandets konsekvenser för människor, och kompletterade den med lokalt material. Den sågs av mängder av folk.

Flera stormar från föreningsfrälsta har ridits ut. Fördel med förening framför vår fria sammanslutning: någon tusenlapp i lokalbidrag. Nackdelar: en styrelse som jobbar ihjäl sig, byråkrattapparatt att slösa tid och krafter på, passiv mängd folk att informera, trögt, initiativdödande. Vi blir aldrig förening!

Just nu arbetar en grupp med att göra upp förslag till vettiga kommunikationer inom kommunen. En annan studerar regionplanen och en tredje har hand om informationen, en syssla som hittills underlättats av lokalpressens intresse.

För vintern och våren planerar vi nya debatter, där de politiska partierna förhoppningsvis redovisar sin ståndpunkt i regionplanefrågan. Vår ekonomi räknar vi med delvis ska klaras av genom en loppmarknad.

Mest om Almarna i Almblad nr 1 ~ finns att köpa på BRYGGARGATAN 8

TREKANTEN:

Stockholms centralaste badsjö

Trekanten är Stockholms enda centralt belägna insjö, mindre än tio minuters tunnelbanefärd från T-centralen. Ett halvsekels försök att nå fram till en upprustning av sjöområdet för fritidsbruk resulterade 1966 i gatukontorets plan att ordna ett motions-, idrotts-, bad- och skidåkningscentrum. »Sjön Trekanten blir det centrala Stockholms största fritidssoas när anläggningen blir färdig.» Men denna plan hann aldrig utföras. I stället lade stadsbyggnadskontoret två år senare fram en plan som innebar hårdexploatering av stränderna.

Miljöskyddsgruppen RÄDDA TREKANTEN uttrycker folkets vilja genom stormöten, veckomöten och folkfester etc. Den bildades spontant i februari 1969 av en uppbragt skara människor som tagit del av myndigheternas informationsmöte. En kompakt bebyggelse skulle resa sig på Trekantens stränder och det snarast möjligt. Oppositionen mot myndigheternas utspel blev stark.

Vi var snart i färd med att ordna

möten och fackeltåg, författa skrivelser, ringa myndigheter och politiker, göra uppvakningar och kontakta andra byalag. Så smaningom ordnade vi också rundvandring runt sjön för att visa den för beslutsfattare och andra.

Planerna fick lov att ändras och även om vi inte längre är så ängsliga för Nynäsudden och Brädgårdsstranden, är vi desto ängsligare för Tunnelbanestränden. Vi fortsätter att telefonera, skriva, ordna rundturer och fester, knyta kontakter, informera oss.

Vem tjänar på det?

Vem tjänar på att Tunnelbanestränden bebyggs? Vem vill få husen dit? Inte Stockholms allmänhet i alla fall. Här måste finnas intressenter, tror vi, som inte vill stiga fram och redogöra för sina skäl, utan ritar på sina byggen i tysthet.

I kvarteret Stubinen företogs nyligen en nedmejsning av träd (17

trädslag) och buskar (16 arter) för att bygga ett hus åt Kommunförbundet. Ett hus som vi tycker är helt felplacerat och feldimensionerat. Miljögruppens eget förslag till ett bättre beläget kontorshus tog de givetvis ingen hänsyn till, eftersom man redan lagt ner hundratals kronor på ritningar! Detta har alltså som så många andra gånger fått motivera ett fullföljande av dåliga planer.

Det går att ändra planerna för Tunnelbanestränden. Vi motsätter oss inte alls att man bygger ett kulturhus och ett pensionärshus, men det är lämpligare att dessa byggs i kvarteret Rosteriet, som är moget för sanering.

Vi måste bevara sjön Trekanten som ett andningshål i underjordsåkandet! Det finns ingen annan stans man kan åka för att under lunchrasten ta sig ett dopp i en naturlig sjö. Stadsplanerarna får inte bebygga den fritidssoas vi och kommande generationer behöver i Stockholm.

BEVARA TREKANTEN!

Hur katten gör man?

MÅNGA GÅR OCH RETAR SIG PÅ VAD SOM HÄNDER MED OMGIVNINGEN OCH FRÅGAR SIG VAD DOM KAN GÖRA ÅT DET.

SÅ HÄR HAR MÅNGA GATT TILLVÄGA DA DOM STARTADE.

Tala med flera

Om du är arg på något, tro inte att du är ensam om att vara det. Planerna på motorleden och bristen på kollektivtrafik gör säkert alla lika arga. Isoleringen eller den trista lekplatsen upplevs säkert också av vänner och grannar.

Ordna en granträff

Försök att få ihop lite folk till ett möte i trappuppgången, hemma hos någon eller någon annanstans. Information om träffen kan du sprida vid lekplatsen. Och kanske genom att knacka dörr, lägga lappar i brevlådorna eller sätta ett meddelande i portuppgången.

Dela på jobbet

Snacka igenom sånt som är gemensamt och kom överens om saker att göra. Se till att alla är med om att genomföra det. Några kan kanske förbereda en fest, andra sprida information om den och ytterligare andra ta reda på vad myndigheterna har för planer för ert område.

Ordna fester och ha kul

Det är fel att man måste ha tråkigt när man vill förändra något. Det är lika fel som att man bara kan ha roligt på pubar och diskotek. När man diskuterar sina gemensamma angelägenheter kan man ju lika gärna göra det på en gardsfest med musik och kaffe.

Du kan få tips

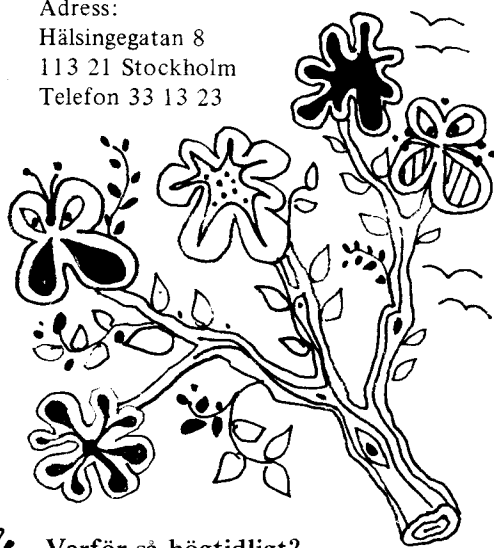
För många är det ovant att samarbeta och själva ta initiativ. Problem av olika slag dyker ofta upp. Då kan det vara bra att få veta hur andra gjort.

ARKIV SAMTAL

heter ett ställe där tips och erfarenheter slussas till dom som vill ha. Genom Arkiv Samtal kan man komma i kontakt med andra människor som jobbat med samma saker som man själv fast kanske gjort det under en lite längre tid. På så vis har många sluppit göra samma misstag.

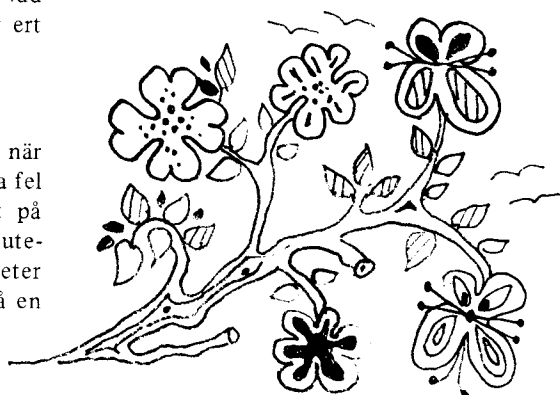
Ta kontakt med Arkiv Samtal! Där vet dom säkert om det redan är något på gång där du bor.

Adress:
Hälsingegatan 8
113 21 Stockholm
Telefon 33 13 23

Varför så högtidligt?

Många människor över hela landet har börjat arbeta på det här viset. Och många har klarat sig utan att bilda förening med styrelse, medlemsavgifter och allt det där (det har dom inte behövt vare sig i Trekanten eller Valentuna t.ex.).

Gör föreningarna aktivare!

Och för er som jobbar i föreningar, se till att det inte bara blir styrelsen som jobbar. Ju fler som är med och gör något, destu mer blir det gjort.

Sätt igång!

Det finns massor med saker att göra. Det kan gälla hur man ska ordna barnpassning eller bryta isoleringen i förorterna.

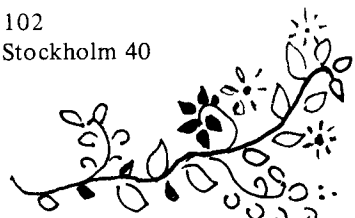
Eller det kan gälla att sprida information om regionplanen, studera den och göra aktioner kring den.

Sånt sysslar Alternativ Stad en hel del med. Se vidare sid 38.

men också *Stadsmiljögruppen*
Adress
Box 40 260
103 43 Stockholm 40
Tel: 49 91 17 (ordf. Erik Lundquist)

och *Storstockholms Miljöråd*, en sammanslutning av föreningar som gemensamt bekämpar regionplanen.

Adress:
Box 40 102
103 43 Stockholm 40

För dig som inte har tid

men som ändå vill vara med lite grann i kampen för miljön, för stan och för demokratin, för dig finns det också möjligheter:

Diskutera med vänner och grannar på jobbet, i tunnelbanan eller på grillbaren.

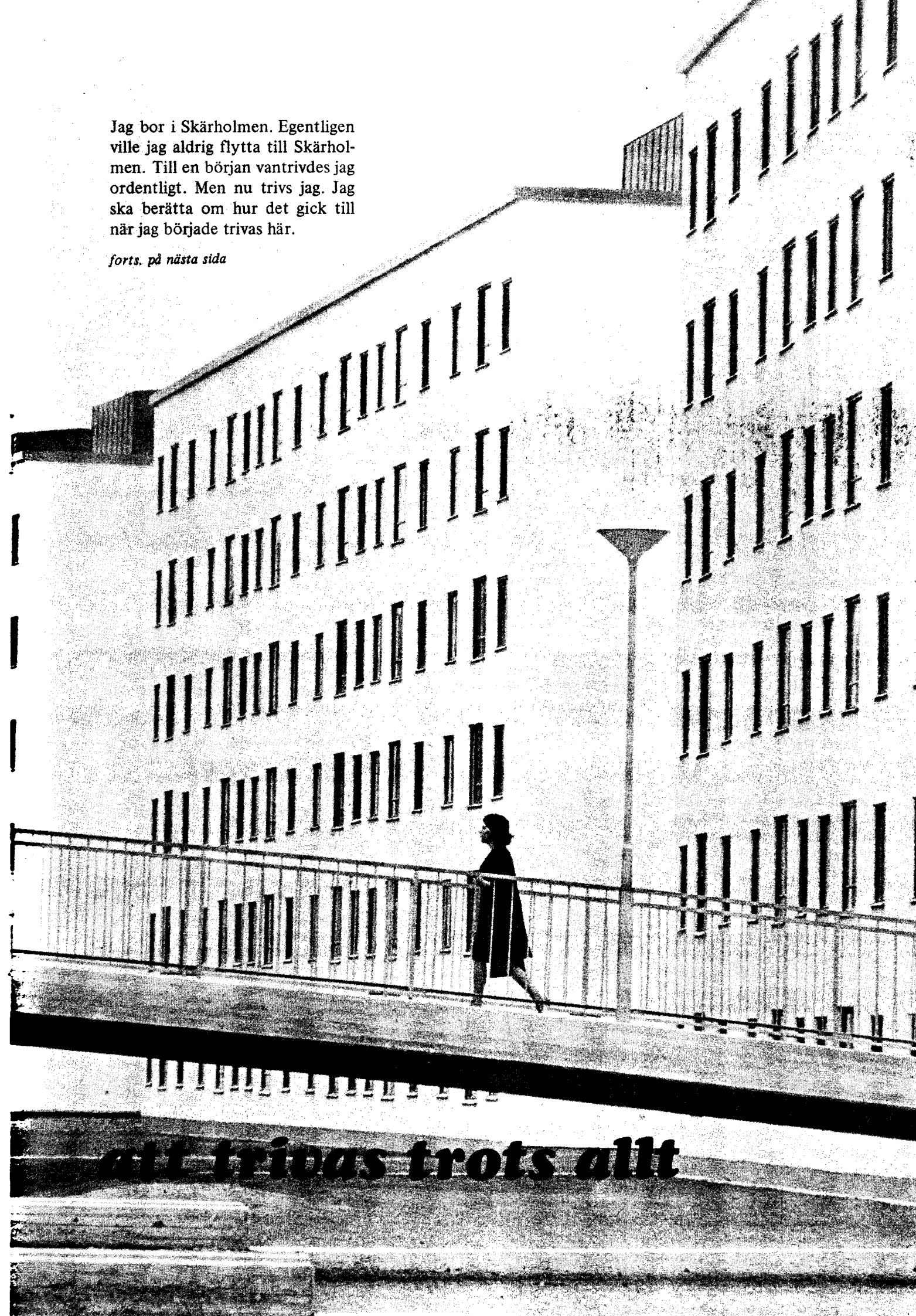
Sprid Altbladet! på jobbet eller i grannskapet (ring Alternativ Stad om det).

Gå på möten och debatter och framför dina synpunkter. Gå med i miljödemonstrationer och annat som ordnas.

Känn att du är med! Även om du gör aldrig så lite av detta så drar du ett viktigt strå till stacken.

Jag bor i Skärholmen. Egentligen ville jag aldrig flytta till Skärholmen. Till en början vantrivdes jag ordentligt. Men nu trivs jag. Jag ska berätta om hur det gick till när jag började trivas här.

forts. på nästa sida

att trivas trots allt

Att trivas...

Jag bor i ett hus med sjuttio lägenheter och grannarna har jag aldrig umgåtts med. Det kan väl hända att man hälsat i hissen ibland, men mer har det aldrig blivit.

En dag när jag som vanligt tog T-banan in till jobbet hörde jag några som pratade om något som kallades Kungshattsleden och som tydligen skulle gå tvärs igenom vårt bostadsområde. Det lät ju inte så kul.

När jag kom hem den dagen hade jag fått en broschyr i brevlådan från landstinget. Den handlade om regionplanen. Jag hade ju aldrig tidigare brytt mig om planering, tänkte väl att det spelar ingen roll vad jag tycker och tänker. Men dom här på T-banan hade pratat om aktioner för att stoppa Kungshattsleden...

Landstingets tidning blev jag inte så mycket klokare av. Nästa dag träffade jag Johansson i hissen, han som bor ovanpå. Jag frågade om han hade läst landstingets tidning. Det hade han inte, för han tyckte den såg alldeles för krånglig ut. Jag berättade för honom vad jag hört av de där två på T-banan och han verkade riktigt intresserad.

Vi tog kontakt med flera i huset och ingen gillade idén med en motorled utanför fönstret. Men vi visste inte vad vi skulle göra. Johansson och jag skrev visserligen en insändare till Expressen, men den kom inte in.

Då fick jag veta att det fanns ett byalag i Skärholmen och tog kontakt

med det. Jag uppmanade de grannar jag då lärt känna att komma till byalagets stormöte och vi var ganska många som gick dit.

Det var en fin stämning på mötet. Alla var överens om att Kungshattsleden måste stoppas och idéerna om hur man skulle gå till väga flög genom luften. Helt plötsligt upptäckte jag att jag trivdes i stan. Här fanns något jag kunde göra. Jag kunde göra en insats. Plötsligt kände jag mig betydelsefull och full av energi.

Nu när vi fått något gemensamt att kämpa för känner vi en samhörighet som aldrig existerat förr. Inom byalaget finns mycket att göra. Vi skriver, trycker och delar ut flygblad. Vi skriver insändare och anordnar opinionsmöten. Vi gör affischer som vi sätter upp lite överallt.

På landet, där vi har sommarstuga, har vi länge haft den här sortens gemenskap. Där var vi tvungna att gå samman för att ordna vissa praktiska problem t.ex. vägar, vatten och elektricitet. Det gav oss en känsla av gemenskap som aldrig tidigare funnits i stan.

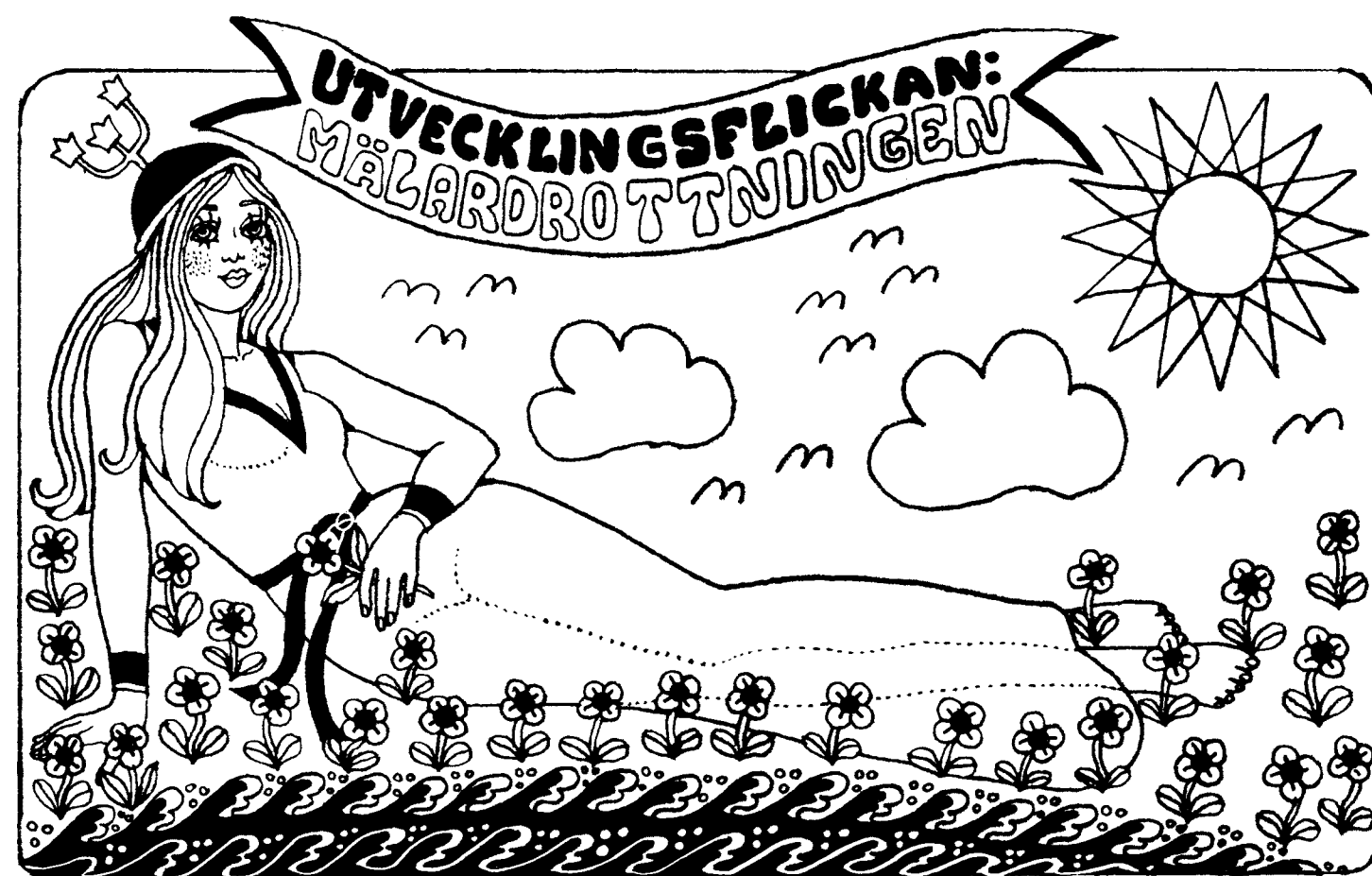
Nu håller vi på att få den gemenskapen även i vårt hyreshus, ja i hela området. Vi måste kräva att få något att säga till om i stan också.

Myndigheterna fixar allt åt oss i stan. Det är bekvämt, men förlamande. Ofta fixar de kanske också på ett helt annat sätt än vi som bor där skulle ha gjort om någon frågat oss. Förut tyckte jag inte att jag hade något att prata om med grannarna när jag träffade dem i hissen. Nu tycker jag hissen går för fort, man hinner inte säga hälften av vad man vill. Det bästa är när alla kan jobba tillsammans för allas bästa.

Sätt igång du också. Prata med grannen om vad ni kan göra för att förbättra er bostadsmiljö.

Det är faktiskt vi själva som bestämmer vårt öde. Vi måste ta på oss att väcka myndigheter, värddar och politiker. Vi måste bry oss om. Och får vi kontakt med varandra och kan hjälpa varandra kan vi kanske också förhindra att människor känner sig isolerade och tar till sprit och narkotika och våld i brist på gemenskap.

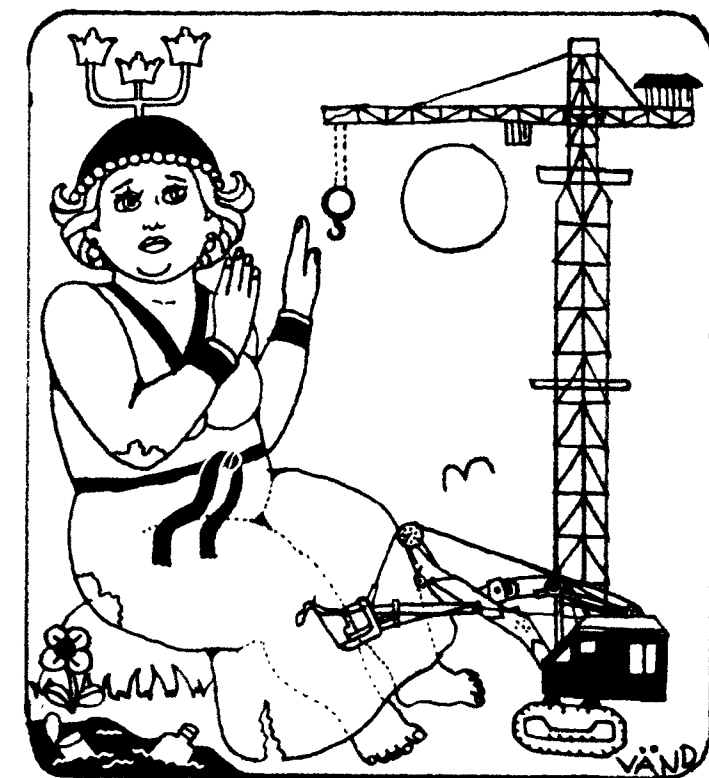
När jag började tala med grannen upptäckte jag en massa positiva saker i tillvaron. Jag började trivas och känna att jag betydde någonting.

VID MITTEN AV 1200TALET GRUNDLADE BIRGER JARL STOCKHOLM SAMT INSTIFTADE FRIDSLAGARNA, BLAND DEM DEN OM KVINNOFRID. SNART GAVS STADEN NAMNET MÄLARDROTTNINGEN, TACK VARE SITT BEHAGFULLA YTTRE DÄR HON LÄTTJEFULLT VILADE VID MÄLARENS MYNNING.

ÄNNU VID MITTEN AV 1800TALET VAR HON EN SLANK OCH VACKER KVINNA, OM ÄN FATTIG. MEN INDUSTRIALISHERN UTNYTTJADE HENNE HÄNSYNSLÖST OCH PROPPADE MED ÅNGANS OCH ELEKTRICITETENS HJÄLP I HENNE SÅ MYCKET ATT HENNES FORMER BÖRjade BLI BETÄNKLIKT RUNDA.

VID MITTEN AV VÅRT ÅRHUNDRADE VAR HON EN STORVUXEN OCH KÖRPULENT KVINNA, MED ANDNÖD OCH SVÅRA CIRCULATIONS-RUBBNINGAR. MEN MÄNNEN SOM VAR SATTA ATT FÖRVALTA ARBETET FRÅN BIRGER JARL OCH SKÖTA HENNES VÄL OCH VE, DOM LÅTSADES OM INGENTING.

Tänk om Alnblad

hade varit Mosebacke Bulletin eller Grönköpings veckoblad eller så, vad roligt vi kunde haft då! Då kunde vi t.ex. skojat med...

Krämarna i Östra Mosebacke som börjat panga gatlyktor i protest mot planerna att göra vissa gator till gågator.

– Vi är vana vid kunder med rymliga bagageutrymmen i bilarna och vill inte ha hit folk som bara handlar ett par futtiga kassar åt gången, förklarar man.

...pengar

Läget för de många stillställda grävskoporna i Mosebacke förbättras inom kort då Enfaldedalen sjukstuga ska fyllas igen, sedan det visat sig att anslaget på 50 miljoner bara räckte till ritningarna och groparna.

...träd

Från rådhuset meddelas fällande dom mot omlokaliserade polisman Paulus Bergström, som beordrad att säga ner aplarna i Kung Sunes trädgård råkat i skärmytsling med sina medhavda hundar och därunder fått stryka

på roten och snöpligt retirera med fogsvansen mellan benen. I domen förklaras lakoniskt: Konstapel Bergström borde ha känt till att hundar av naturen gillar träd.

Nya försök att fälla aplarna torde inte bli nödvändiga sedan det visat sig att den osedvanligt stora toaletten som skulle ligga där aplarna står felaktigt hade dimensionerats efter Ali Baba och de 40 rövarna.

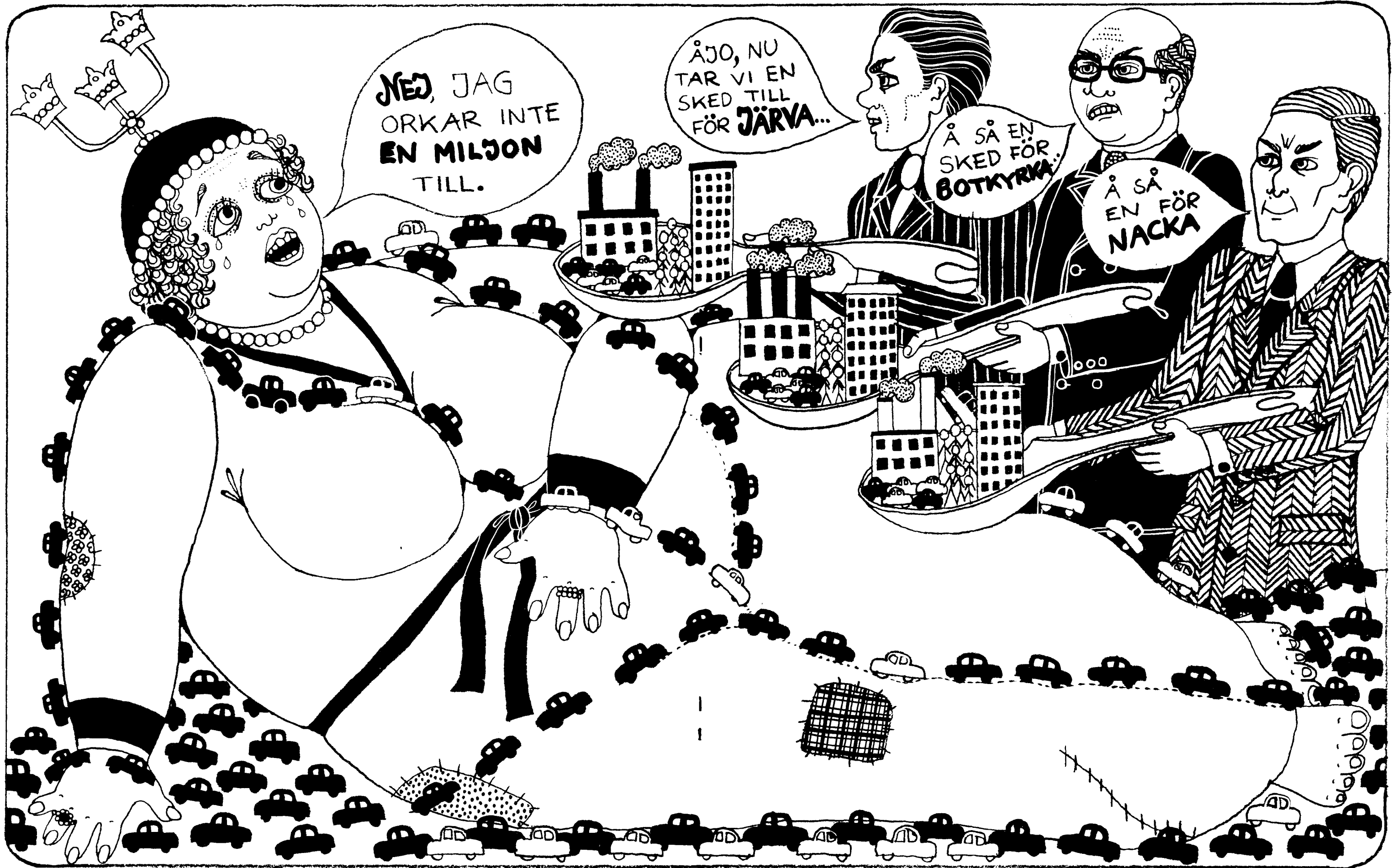
...polishus

Biltrafiken till det planerade polishuset kommer inte att rymmas på de smala gatorna kring Hilmers Kafe. En biltunnel ska därför grävas och för att förbilliga den kommer spadar samt hackor att händelsevis glömmas kvar i de nya cellerna.

...olja

De stinna pungarnas män i Nya Pollutions AB (NYP) vidhåller ståndaktigt sina krav att få satsa på den jungfruliga Mosebacken med sitt nya raffinaderi.

Kung Sune säger OK sedan befarade svårigheter för tankbåtarna att tränga in i den trånga Moseviken avfärdats med att tankers automatiskt är glidmedelsbehandlade.

ÅR 1970 GAV DOM UT EN PLAN ENLIGT VILKEN DEN ARMA MÄLARDROTTNINGEN SKULLE TVÅNGSMATAS I ALDRIG SKÅDAD OMFATTNING DE NÄRMSTA ÅREN — ETT VÄLDFÖRANDE PÅ DEN STACKARS KVINNAN SOM HON KNAPPAST SKULLE ÖVERLEVA. MEN DÅ VAR MÄTTET RÅGAT. FRÅN ALLA HÅLL KOM KRAV ATT BIRGER JARLSKA KVINNOFRIDEN OCKSÅ SKULLE GÄLLA MÄLARDROTTNINGEN.

GUNNAR HJERNE

Under almveckan i våras togs en bild av två glada makthavare med de räddade almarna i bakgrunden. (Politiker ser ju alltid glada ut på bild. Ibland undrar man om de är oss de flinar åt.) Den ene av dem var Hjalmar Mehr. Den andre? Jo, han heter Gunnar Hjerne. Undersökningar har visat att det är ganska få stockholmare som vet vem Gunnar Hjerne är. Ändå är han den mäktigaste politikern i Stockholm just nu utan överdrift. Han är finanslandstingsråd i det nya storlandstinget. Slår man upp i Stockholms kommunalkalender hittar man följande beskrivning av ett finanslandstingsråds (säg det sex gånger i rad utan att vricka tungan!) uppgifter:

»Centrala finansfrågor, föredragande i finans- och drätselrättfrågor, taxefrågor berörande trafikföretagen samt övriga frågor som ankommer på förvaltningsutskottet som finansstyrelse.»

Översatt till vanlig svenska är Gunnar Hjerne finansminister i Stockholmsre-

gionen. Dessutom är han ordförande i förvaltningsutskottet, som är landstingets »regering» och som enligt Gunnar Hjerne själv kan besluta i nästan hur stora frågor som helst. Han är alltså också statsminister för en och en

Det är landstinget som ska bestämma om regionplanen någon gång hösten -72. Det känns lite ruggigt, eftersom dom allra flesta av oss inte har en aning om vilka vi röstade in i landstinget det senaste valet (på den blå valsekeln, eller var det den vita?). Detta enligt en undersökning som gjordes strax efter valet. För att i någon mån avhjälpa detta presenterar vi här den mäktigaste mannen i landstinget, Gunnar Hjerne (fp), som fick posten sedan de borgerliga vunnit valet med knapp majoritet.

halv miljon stockholmare, och han längtar hett efter att få ännu fler undersåtar att styra över. Om ni tänker er Gunnar Sträng och Olof Palme i samma person har ni en ganska bra bild av Gunnar Hjerne!

På tapeten

Hans politiska hemvist är Folkpartiet. Där gick han in i slutet av 40-talet och sedan 1950 har han suttit i stadsfullmäktige, numera kommunfullmäktige. Med tiden fick han allt flera kommunala uppdrag. Även inom politiken gäller ju den egendomliga lag som säger att åt den som har ska ännu mer varda givet. Gunnar Hjerne kom med i kommunstyrelsen, blev ordförande i några kommunala bolag och styrelsemedlem i några andra. Ett tag var han gruppleddare för folkpartisterna i fullmäktige. Några månader vikarierade han som borgarråd, men det ville han inte bli på heltid, fastän han fick erbjudande. Dels hade han sitt eget företag att sköta (AB Hjerne & Son, ett grossistföretag som hans far startat och som

Storstockholms okände kung

handlar med färg och tapeter) och det tillsammans med andra förtroendeuppdrag gav honom mer pengar än borgarrådslönen.

I klistret

När förberedelserna för storlandstinget satte igång och KSL (Kommunalförbundet för Stockholms stads- och läns regionala frågor) inrättades blev han ordförande. Han arbetade mest inom finans- och ekonomiberedningen och la på så vis grunden för sitt nuvarande jobb som »finansminister». När det sedan blev borgerlig majoritet i landstinget var han den främste kandidaten till den viktigaste posten. Nu simmade han som fisken i vattnet. Så här säger han:

»Vad som är viktigt i mitt jobb är framför allt att ha en vid kontaktkrets. Som tur är har jag många personliga relationer i regeringen, riksbanken, affärsbankerna - och så vidare.»

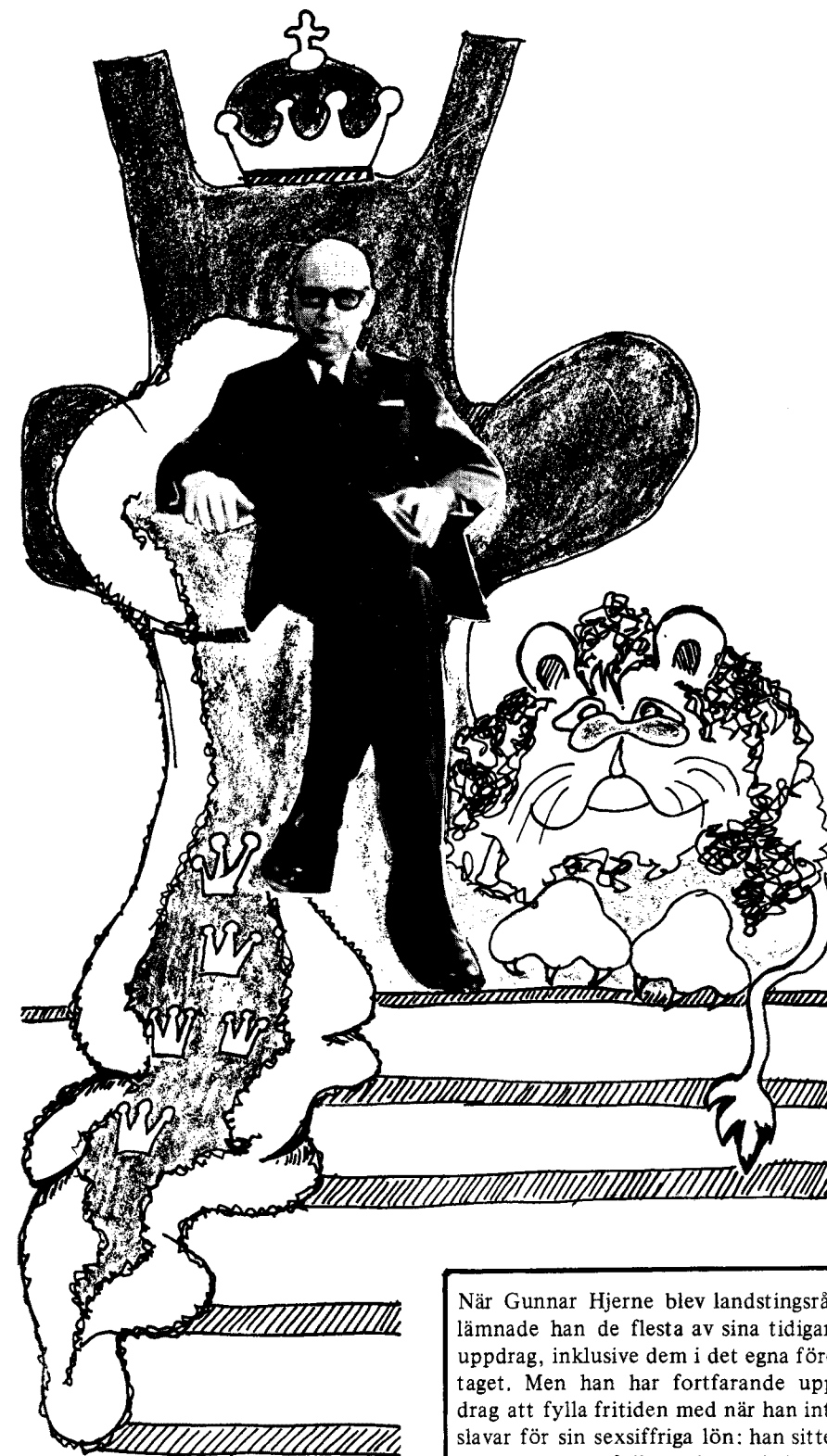
Vi stockholmare känner oss kanske inte lika entusiastiska över Gunnar Hjernes bekantskapskrets. Särskilt inte om man kopplar ihop vad han säger om den med vad han sagt om planeringen av Stockholmsregionen. Gunnar Hjerne är verkligen en man som företräder det som brukar kallas regionplanetänkandet. Och gör man det kan det låta så här:

»Utflyttningen från Stockholm måste stoppas ... Regeringens utflyttningsspolitik medför oreda och oro i Stockholmsregionen ... Förverkligas utflyttningsplanerna kommer detta att leda till att även privata företag med behov av nära kontakt med med de berörda verken flyttar sin kos.» (DN 13/10 1971)

Som sagt, man ömmar för dem som står en närmast.

»Vi arbetar i motvind. Kritiken mot storstäderna i allmänhet och Storstockholm i synnerhet sätter sina spår vad det gäller industrilokaliseringarna i länet. Kurvan pekar nedåt.» (Sv D 11/8 1971)

När kritiken växer fram från de människor som bor i regionen, då tycker

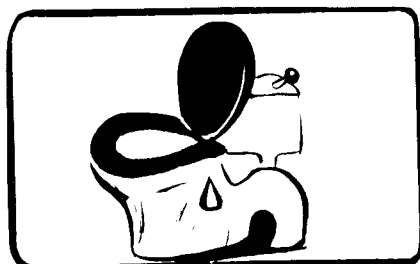
När Gunnar Hjerne blev landstingsråd lämnade han de flesta av sina tidigare uppdrag, inklusive dem i det egna företaget. Men han har fortfarande uppdrag att fylla fritiden med när han inte slavar för sin sexsiffriga lön: han sitter kvar i kommunfullmäktige, är ledamot i kommunstyrelsen och kommunstyrelsens ekonomiska planeringsråd, ledamot i förbundsfullmäktige för Kommunalförbundet för Storstockholms bostadsförmedling och i styrelsen för Stiftelsen Stockholms skärgård, vice ordförande i Svenska Bostäder, revisor i Stockholms Sparbank, ordförande i Svenska Missionsförbundet och förtroendeman i försäkringsbolaget Ansvar.

Gunnar Hjerne, folkvald representant, att han arbetar i motvind! Han har tydligen inte fattat det som alla får lära sig i grundskolan, nämligen att politikerna ska representera sina väljare.

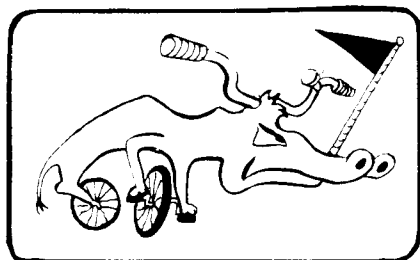
HOROSKOP

Dr. Stranglör's

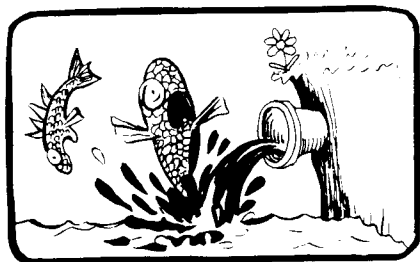
STORSTADS
HOROSKOP

VATTUMANNEN (21 jan - 19 febr) Personer i detta tecken har att se fram emot en period av vedermödor som har med bilen att göra. Stjärnorna spår att ungefär hälften av vattumännen kommer att ådra sig parkeringsböter och smärre krockar, körförbud vid Svensk bilprovning, bortbogsering av bilen till Lilla Essingen, bilköer i rusningstider som i vissa fall åsamkar de vattumän som har skoningslösa arbetsgivare avsked på grund av upprepad sen ankomst. Men var vid gott mod! Genom att hålla fast vid bilen och stoiskt överse med de små förtretligheterna bilismen ställer till med (trafikolyckor, luftföroreningar, fula bilanpassade städer osv) hjälper ni rakryggat bilbranchens aktieägare till högre utdelning.

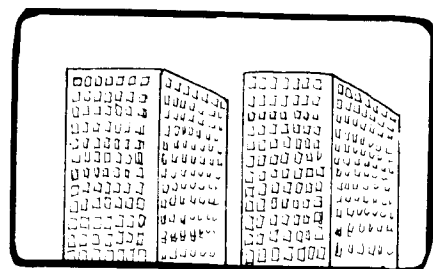
VÄDUREN (21 mars - 20 april). Minsann, ser det inte ut som om det nu äntligen är er tur i sparbankernas egnahemskö. Gratulerar! Ni får lämna den trista förorten där ni betalar 800:- i månaden för en trea, har en och en halv timmes resväg till jobbet, ett dystert snabbköp, ett överfullt daghem, en fantasilös lekplats, förstörd natur, enformighet och social segregering omkring er. Kom inte och säg att man är utan chans i det här samhället!

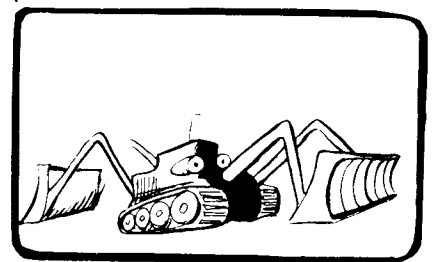
FISKARNA (20 febr - 20 mars). Det skulle allt inte skada med lite självkritik nu. Snart kommer en motorled att dras tätt intill ert hus, förstöra ert grönområde och hålla er vakna om nätterna. Ja, vad är det med det då? Om inte ni vill ha trafikleden blir det ju bara invånarna i ett annat bostadsområde som drabbas! För drabbas ska ni allihop så som stjärnorna har rotat ihop sig just nu. Det är nämligen de som styr den UTVECKLING som politikerna och näringslivsrepresentanterna ideligen hänvisar till.

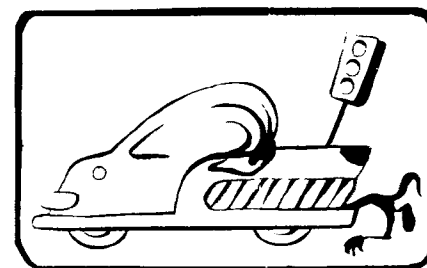
OXEN (21 april - 21 maj). Ni möter snart er drömpartner, som tycker om skogspromenader, braskvällar, djur fiske och allt som gör livet ljus och glatt. Tyvärr ser det ut som om AMS på er ort kommer att anvisa er ett jobb i Stockholm, och dom måste ju ha rätt. Ge emellertid inte upp. Rannsaka er själva istället! Kan ni inte skaka av er det där gamla tramset om vad som gör livet ljus och glatt. Tänk på vårt lands ekonomiska tillväxt istället!

TVILLINGARNA (22 maj - 21 juni). För tvillingarna ser framtiden ljus ut. Ni får lämna det ruckliga huset i innerstan som så lönsamt förfallit och som ni säkert är utled på efter alla dessa år. Där hyran var så genant fjuttig och det var så irrationellt nära till allting. Ni kan glädjas åt att få flytta till en förort medan huset saneras. Där kan ni lugnt sitta och njuta av utsikten över ett köpcentrum och medlidsamt tänka på den nysanerade våningen som nu kostar 1.200:- i månaden.

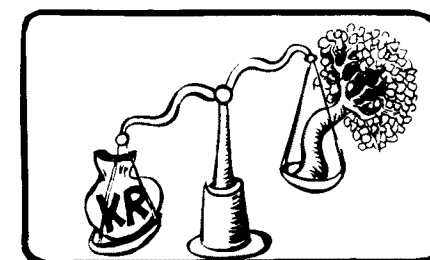
KRÄFTAN (22 juni - 23 juli). Kräftorna i storstadsregionen får se upp med sin hälsa den närmaste tiden. Krassligheter i form av bronkit, lungcancer, astma och allergier kan lätt tillståta. Ni borde nog också tänka på era nerver litet. Ni är hårt stressad och det skulle inte skada om ni gick ner lite i varv. Alltså, ta er i kragen, skaka av er astman, kläm in en yoga-kurs på dagsschemat, koppla av och var som en människa, så ska ni se att allt genast känns mycket ljusare.

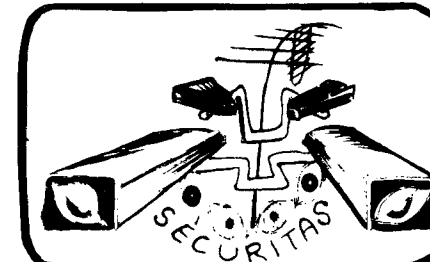
LEJONET (24 juli - 23 aug) Personer födda i detta tecken kommer otursamt nog att samtliga förlora sina kolonistugor. Det kommer därefter visserligen att dröja tio år innan marken utnyttjas igen (och då inte för att bygga det som utlovades utan för att låta den lokala idrottsföreningen uppföra en bingobarack). Under tiden kan ni träna er i samhällsolidaritet genom att försöka se på den lilla löjlige kolonistugan, som ni gått och patat med alldeles för många år, med samhällsplanerarnas klara blick för vad som är rationellt och utvecklingsfrämjande.

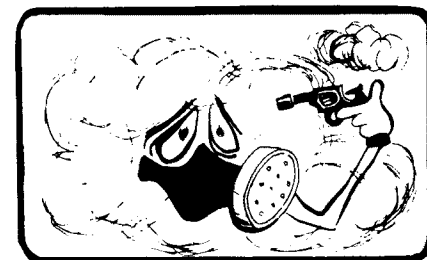
JUNGFRUN (24 aug - 23 sept) Jungfrun är ofta spänstiga och sportiga personer och en stor del av storstadens cyklister brukar vara födda i detta tecken. Inprejade bland hetlevrade privatbilister och ackordkörande långträdare och lastbilar, halvkvävda av avgaser och bedövade av buller kämpar de en ojämn kamp mot trafikutvecklingen på sina skrattretande gamla velocipeder. Hur är det egentligen? Vet ni inte att det finns nåt som heter motionscykel och som man riskfritt kan träna på i badrummet?

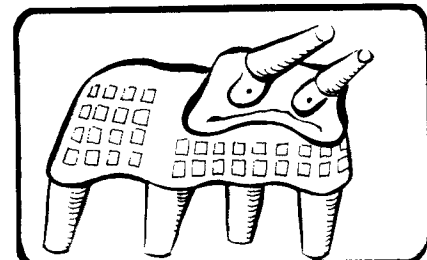
VAGEN (24 sept - 23 okt) Ni är romantiskt lagd och kan se fram emot en spännande tid på kärlekens område. Är ni man kommer ni snart att uppleva hur en vacker dam lutar sig fram över er vindruta och ler ett oförläpligt barskt leende innan hon sätter fast lappen med parkeringsböter. Är ni kvinna kommer ni snart att stöta ihop med en mörk charmerande man - ni sitter i er fallfärdiga folka och han i sin Mercedes -- och han kommer att kräva att ni betalar reparation av hela hans baklucka som ni rände in i. Ja, variationerna är oändliga. Det känslomässiga utbudet i storstaden ökar ständigt i rikedom.

SKORPIONEN (24 okt - 22 nov) Så kommer det till sist att hända också er, ni som förtvinar i strålglasen från de utvalda som tack vare massmedias uppbackning kan kalla sig kändisar! Ni kommer i TV! Och inte i vilken TV som helst, utan i stans egen bevaknings-TV. Så sätt på er något hyfsat och strosa leende över Sergels torg och Nybroplan, genom Kungsträdgården, utför Götgatan, förbi Kulturhuset och Sverige-huset osv. och gläds åt att ju oftare ni gör det, desto större chans finns det att ni blir polisens egen TV-kändis!

SKYTTE (23 nov - 21 dec) Förtretligheter tornar tyvärr upp sig för er. På väg till storköpet fyra mil utanför stan pajar bilen på motorvägen. Efter hård kamp har ni emellertid fått bilen bogserad till verkstad samt tagit er både ut till och hem från storköpet med tre tjugokilos kassar. Hemma upptäcker ni att hälften av vad ni köpt är överflödigt, och att resten egentligen inte alls är vad ni skrivit upp att ni skulle köpa, samt att barnen ockuperat frysen med hemmagjord isglass. Kontakta storstadens hemkonsulent så kanske man där kan hjälpa er till ett rationellare hushåll.

STENBOCKEN (22 dec - 20 jan) Ni har då en förmåga att stöta er med allt och alla! Först brakar ni ihop med spärrvakten på T-banan. Inte kan han hjälpa att det kostar 1:50 till stan om man inte har 50-kort. Så går ni mot röd gubbe och kommer i luven med en konstapel när ni gormar om att röda gubbar inte löser några trafikproblem. Därefter går ni vilse i en Hötorgsskrapa på jakt efter en tandläkare, fastnar i en automatisk hiss en halvtimme och kriver till sist rakt igenom en glasdörr till ett varuhus. På akuten för ni ett oherans liv för att det sitter 27 skadade människor före er. När ska ni göra som Trafiksäkerhetsverkets chef så klokt uppmanar oss - ta det lugnt? Diskutera inte - varva ner istället!

Vi får inte låta lura oss!

»Demokratis nederlag» hette det från vissa ledande politiker när stockholmarna räddade Almen vad som hände var att arna. Men vad som hände var att stockholmarna i handling opponerade sig mot en skendemokrati där allting bestämdes över huvudet på dem. När myndigheterna försvarade demokratis former kämpade stockholmarna för dess innehåll.

Partier och val

Återigen kommer vi att få höra samma gamla visor. Partierna är de enda rätta kanalerna för den som vill få något gjort och valet är den demokratiska vägen. Men vi är alltför många som vet att det inte råder demokrati bara för att vi röstar på ett parti vart tredje år.

Partierna är toppstyrda och fungerar byråkratiskt. Dom klumpar ihop ett antal frågor till ett program. Det är

inte säkert att man håller med ett parti i alla frågor bara för att man gör det i några. Vidare finns en rad frågor som inte alls diskuteras i valet. Det är både landstings- och kommunalval samtidigt som riksdagsval. Det gör att många viktiga lokala frågor helt drunknar bland alla riksfrågor. Hur ska man då kunna välja?

Val om Regionplan 70?

Då kan det bli som att välja mellan bil och bil eller mellan storstad och storstad. Att göra ett sådant val vart tredje år och sedan helt lämna över ansvaret till representanter som däremellan oftast struntar i vad man tycker - det har inte särskilt mycket med demokrati att göra!

Val-slogans hjälper inte

Slogans och löften kommer att hagla i takt med att kritiken mot regionplanen växer. Politiker och tekniker kommer att försöka lugna oss med till intet förpliktande fraser för att på så sätt fiska röster.

Vi måste lyssna till vad dom verkligen säger. Vi måste ta reda på vad som ligger bakom slogans i stil med »Vi vill satsa på Norrland!» och »Vi vill ha ett rundare Sverige!»

Dom talar om att *dämpa* ökningstakten i folkomflyttningen och om att sätta in *stöd* åtgärder i områden som kommer att avfolkas på män i arbetsför ålder.

Men dom talar inte om att en gång för alla stoppa en sådan utveckling.

Besluten talar klarspråk

Vi måste se efter vilka planer och utredningar dom ställer sig bakom och hur dom beslutar i olika frågor.

Här ett exempel ur Lokaliseringspropositionen (1970:75): »Utvecklingen går mot *större enheter*,... Det är en viktig uppgift att *underlätta denna fortgående omvandling*, som är ett led i den ekonomiska tillväxtprocessen.» (vår kurs.) Denna proposition skrev *samtliga* partier under!

Hur ska det genomföras?

Alla partier har börjat tala vackert om miljön och en del t.o.m. om att dämpa Stockholmsregionens tillväxt. I detta fall är det särskilt viktigt att dom talar om hur det ska gå till. *Hur* tänker dom styra företagens och administrations lokaliserings?

Vilka *medel* tänker dom ta till för att hindra byråkratin och företagens huvudkontor från att fortsätta växa och koncentreras till Stockholm? Om dom inte gör det, blir deras vackra tal inget annat än röstfiske. Vi måste först få svar på detta och sedan avkräva bindande löften på att åtgärderna verkligen genomförs.

Miljöförrädare

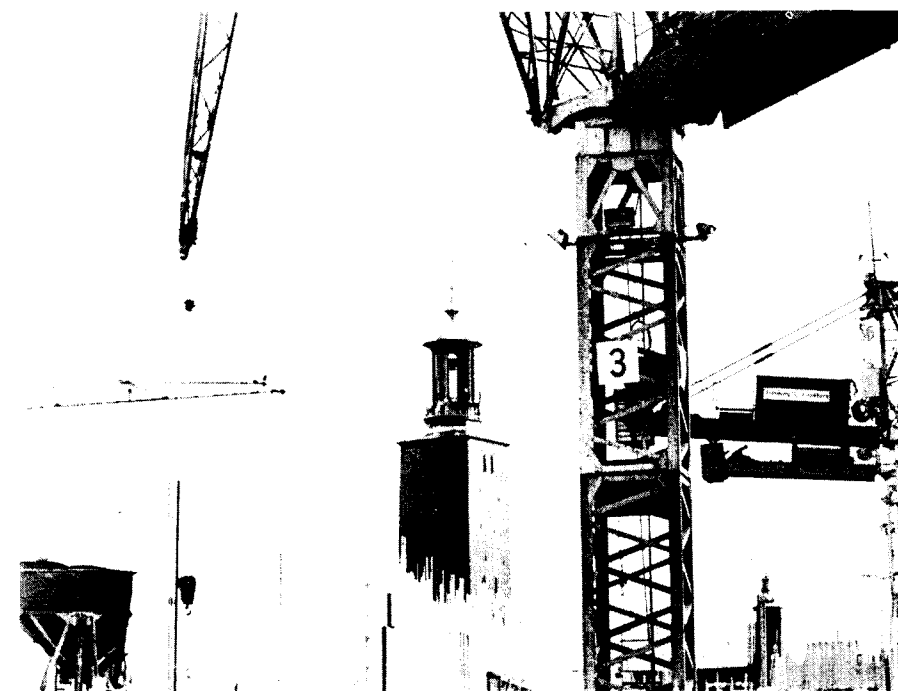
Annars kan det lätt gå som med *Paul Grabö* (c). Han blev borgarråd, till stor del tack vare sina vackra vallöften före sista valet. Sedan dess har han emellertid som gatuborgarråd, precis som sina föregångare, fortsatt att bereda plats för en ökande privatbilism i Stockholm.

Eller som med *Knut Olsson* (vpk), vars parti gick fram med vackra miljöslögans, som inte långt efter valet röstade för att fälla almarna!

Även om...

Och vi måste alltid komma ihåg att även om det fanns ett idealiskt parti som tillgodosåg alla våra intressen på miljöns och på andra områden, så vill man ta hand om besluten åt oss. När man sen väl sitter vid makten är alltid risken stor för att man glömmer

dom som gav en förtroendet och avståndet börjar återigen växa mellan styrande och styrda. Stockholms framtid är alltför viktig för att vi ska lämna den ifrån oss under tre år. Vi måste ständigt kräva att få vara med och påverka utvecklingen!

Svepskäl och lögn

Före slaget om almarna sa politikerna och andra myndighetspersoner att:

Almarna var ruttna

Almarna skulle inte klara en grundvattensänkning

Det var omöjligt att rita om T-banestationen

T-banan skulle försenas om almarna räddades

Senare visade sig det där vara snack alltsammans.

När det gäller Stockholms framtid och regionplanen kommer man också att påstå en massa saker.

Stockholm är den mest välplanerade staden i världen

Det är ett intrång i den personliga friheten att försöka stoppa storstadstillväxten.

Investeringsarna har låst planeringen så att det inte går att ändra något i regionplanen fram till 1985.

Plus en rad andra skäl till varför det skulle gå åt pipan om man inte bygger ut Stockholm enligt regionplanen. Alla

kommer att vara lika ohallbara i längden som argumenten mot almarna visade sig vara. Och dom kommer lika lite att lura oss som när det gällde almarna - för opinionen är inte bara bred, den är också kunnig.

Dom kommer att skylla ifrån sig

Planerare och tekniker kommer att hänvisa till politikerna.

Politikerna i landstinget kommer att hänvisa till politikerna i regeringen, som kommer att skylla på utvecklingen. Näringslivet kommer att skylla på den internationella konkurrensen och politikerna i Stockholms stadshus - dom kommer väl att hänvisa till nästa val...

Massmedia

Dom kommer, precis som efter almarna, att varna press, radio och TV för att »hetsa opinionen» och »sätta demokratin i fara». Dom kommer att via politiska kanaler och chefredaktörer försöka påverka massmedia att sprida så lite och så negativ information om vad som sker så att det skrämmer folk.

Härska genom att söndra

Man kommer att spela ut olika grupper mot varandra för att skymma de verkliga intressemotsättningarna.

Man spelar ut folk i olika områden mot varandra: »Om inte ni vill ha trafikleden så får ju era grannar den istället»

i stället för att ifrågasätta trafikleden överhuvudtaget

bilister mot kollektivtrafikentusiaster

i stället för att konstatera att alla, även bilisterna, lider av dagens kortsiktiga och ineffektiva trafikplanering.

förortsbor mot innerstadsbor

i stället för att förbättra för båda parter. Bättre kollektivtrafikservice för dom som bor i förorterna samtidigt med mindre buller och avgaser i innerstan.

byggnadsarbetare mot miljövårdare

i stället för att låta byggnadsarbetare bygga daghem, reparera gamla hus osv, samt bygga industrier och bostäder i Norrland samtidigt som man sparar miljön i Stockholm.

Mer om detta på nästa sida.

Alla ska ha rätt till både arbete och bra miljö!

En mängd människor går arbetslösa i vinter. Särskilt hårt drabbade är byggnadsarbetarna, inte minst i Storstockholm. En mängd människor drabbas av allt sämre miljö. Särskilt hårt drabbade är lägre inkomsttagare,

inte minst i Storstockholm. Fackföreningar är till för att tillgodose sina medlemmars intressen. Byalag har startats för att tillgodose lokala miljöintressen. Är intressena förenliga?

Styrelsen för Byggettan, Byggnadsarbetarförbundets avd. i Stockholm, har under den stigande arbetslösheten gått till häftiga angrepp mot byalag och miljögrupper i Storstockholm för att dessa velat förhindra olika miljöfarliga byggnadsprojekt och en fortsatt utbyggnad av den allt mer omänskliga jättestaden.

Byggettan får stöd av den fackliga centralorganisationen, FCO, som påstår att »de utomparlamentariska byalagen» utför »sabotage» genom att använda kommunallagens möjligheter att överklaga fattade beslut. Nu är tydligen inte ens lagliga aktioner tillåtna längre.

Utstuckna ögon eller avhuggna öron

De ekonomiska och politiska makthavarna försöker hetsa miljövännen och byggnadsarbetare mot varandra. Man vill *härskas genom att söndra*. Man skapar motsättningar mellan olika grupper som egentligen inte alls har motsatta

intressen utan skulle ha allt att vinna på att sluta sig samman. För varför skulle inte byggnadsarbetare ha lika stort intresse av en god miljö som andra yrkesgrupper? På det här viset försöker makthavarna ställa oss inför ett orimligt val: antingen arbetslöshet eller miljöförstöring. Man får, som en byggnadsarbetare i Göteborg uttryckte saken, »välja på att få ögonen utstuckna eller öronen avhuggna.» Men det valet ska vi inte gå med på!

Fackpamparnas agerande

Men nu, precis som i våras under almpöten, är det *de fackliga ledarna* som uttalat sig å alla medlemmarnas vägnar och vi vet egentligen inte om deras uttalanden har stöd hos majoriteten av arbetarna. Fackliga ledare, i de flesta fall de socialdemokratiska klubbarna inom fackföreningarna, uttalade sig i våras för 57.000 arbetare och påstod att de ville se almarna fällida! Samtidigt visade opinionsundersökningar att en bred majoritet av stockholmsarna ville ha almarna kvar. Var

det meningen att vi skulle tro att inga arbetare fanns med i den stora opinionen??? Och är det nu meningen att vi ska tro att byggnadsarbetarna inte är medvetna om vilket orimligt val de ställs inför??

De lågavlönade drabbas hårdast

En satsning på fortsatt utbyggnad av jättestaden löser *kortsiktigt* arbetslöshetsproblemet, men medför miljöskador som kommer att bestå i många generationer framåt. Våra barn och barnbarn kommer att plågas i de nya höghusovstädernas sterila miljö. Tio-tusentals människor kommer att tvingas in till storstäderna från den alltmer utarmade landsbygden. En sådan »lösnings» är inte *samhällsekonomisk* och den gagnar lika litet byggnadsarbetarna som någon annan yrkesgrupp.

En fortsatt utbyggnad av omänskliga förorter med svåra sociala problem drabbar i första hand arbetare, lägre tjänstemän och andra lågavlönade, som av ekonomiska skäl måste godta vad

bostadsförmedlingen erbjuder. De rika klarar sig lättare undan till trevligare bostadsområden. De som inte har råd med villa, radhus eller sommarstuga blir dessutom fattigare på grönområden.

Vem bär skulden till arbetslösheten?

De kommunala myndigheterna i Stockholm har tillsammans med främst storföretagen bäddat för den situation vi har nu. Under 60-talets expansionsperiod satsade de hänsynslöst på den miljö- och människofientliga utbyggnaden av regionen. Man anställde massor av nya byggnadsarbetare. De hämtades från Dalarna, Norrland och Finland eller togs från andra yrken.

När lågkonjunkturen kom (samtidigt som kommunalskatterna sköt i höjden och protesterna mot miljöförstörelsen och avfolkningen ökade) blev det nödvändigt att slå av på takten. Det är regeringen, landstinget, kommunerna och storföretagen som är ansvariga för både den dåliga miljön och för arbetslösheten. Det vet säkert också led-

ningen för Byggettan. *Skyll inte på byalag och miljögrupper!*

Satsa på vettiga byggprojekt i stället!

Byggen som polishuset på Kungsholmen och Kommunförbundets hus vid sjön Trekanten i Liljeholmen kan förläggas till mindre känsliga delar av regionen. Det finns också *många nyttiga byggprojekt* som myndigheterna *inte* vill satsa på. Barndaghem, lekskolor, sjukstugor, pensionärsbostäder, fritidslokaler, gång- och cykelvägar, reningsverk och upprustning av äldre hus för att nu nämna några exempel. Det saknas sannerligen inte vettiga jobb för arbetslösa byggnadsarbetare.

I den mån byggnadsarbetare för sitt uppehälle tvingas bygga miljö- och människofientligt går inte motsättningen mellan dom och resten av folket utan mellan folket och makthavarna. Frågan är ju hur vi fördelar de resurser vi har - ska vi ha motorvägar, p-hus, bankpalats, storköpsvaruhus, betongsovstäder osv eller vill vi hellre ha daghem, lekskolor, reningsverk, sjukstugor och lokaler där vi kan träffas?

Det finns arbeten för byggnadsarbetarna - frågan är bara vilka arbeten makthavarna bestämmer att det ska satsas på.

I barack långt bort från familjen

Norrländska byggnadsarbetare tvingas nu att bo miltals från sina familjer i AMS-baracker i Stockholm för att bygga bostäder och arbetsplatser så att ännu fler glesbygdsbor ska kunna förflyttas hit. Vore det inte bättre att låta dom bygga bostäder och arbetsplatser i Norrland så att alla fick en möjlighet att stanna kvar i sin hembygd. Om man slutar att tvångsförflytta människor till Stockholm skulle de som redan bor här lättare kunna få bostad och bara ett fåtal nya bostadsområden skulle behövas. Järvafältet skulle kunna räddas som friluftsområde åt människorna i Storstockholm.

Hotet om arbetslöshet får inte stoppa kritiken mot regionplanen! Makthavarna ska inte få locka oss att gå i fällan genom att bara presentera två onda alternativ. ALLA ska ha rätt till både MÄNSKLIG MILJÖ och MENINGSFULLT ARBETE!

Det finns massor av vettiga byggprojekt att satsa på för att få bukt med arbetslösheten. Daghem är bara ett.

Gått har nu Hjalmar Gott mår våra Almar

Tack vare stockholmarnas rådgivning finns Almarna i Kungsträdgården kvar, men dom är inte

räddade. Hur länge får dom stå? Till i vår? För alltid? Frågorna ställs och ovissheten är stor.

Så här är läget idag:

Efter »Slaget om Almarna» kände sig politikerna tvingade att ompröva hela ärendet. Dom tillsatte en kommitté som skulle undersöka om biljetthallen kunde utformas och läggas så att Almarna samtidigt kunde stå kvar.

Kommittén har nu lagt fram två nya förslag. Enligt det ena ska biljetthallen läggas på Blasieholmen, enligt det andra i Kungsträdgården. Båda har Almarna i behåll.

Mot dessa förslag står fortfarande det gamla som innebär att Almarna fälls.

34 mot 63

När frågan var uppe i fullmäktige senast röstade politikerna i Stadshuset så här:

För Almarna: samtliga moderater, hela vpk (utom 1), halva centern och nästan halva folkpartiet. Ingen socialdemokrat. Det gav 34 röster för och 63 röster emot.

Alla tre förslagen ska visas på en utställning i Nybropaviljongen framåt jul och en månad framåt.

Samtidigt kommer parkförvaltningen med ett förslag till utformning av hela Kungsträdgården. I det utgår dom från Blasieholmsprojektet. Det innebär att inte ett enda träd behöver fällas i Kungsan. Varken Almar, Lindar eller Pilar, som först var meningen!

Beslut i vår

Efter utställningens slut ska ärendet gå på remiss till olika myndigheter för att på värkanten återkomma till Stadshuset för beslut i fullmäktige. Rent teoretiskt kan det naturligtvis tänkas att fullmäktige vidhåller sitt beslut att fälla Almarna. I praktiken får det anses som högst osannolikt att politikerna på nytt börjar fumla med motorsågarna. Då skulle frågan om demokratin verkligen ställas på sin spets. Folkets mening om Almarna är ju bekant.

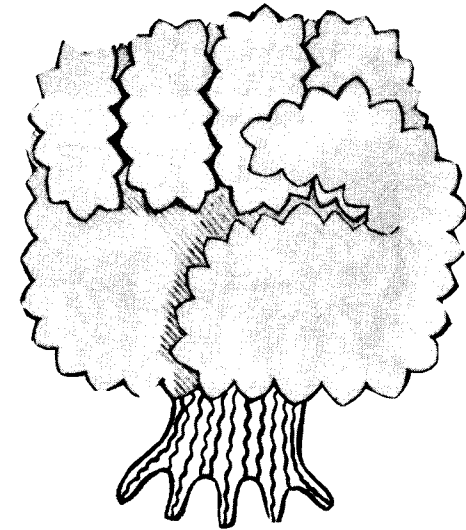
TACK

för det som sänts in som stöd för miljön på vårt postgirokonto 70 86 45 - 7

Vi kämpar vidare.

ALTERNATIV STAD

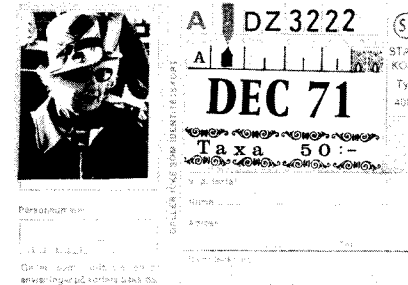
Almarna gav oss 50-kortet

men det kan bli mycket bättre

Strax efter »Slaget om Almarna» kom beskedet att vi skulle få ett billigt månadskort för alla kollektiva resor i Storstockholm, dvs. 50-kortet.

Vi vill bara påminna om hur 50-kortet kom till. Att det var stockholmarnas förtjänst att det kom. Att vi inte får slå oss till ro nu, utan måste fortsätta att kräva förbättringar av kollektivtrafiken!

Billigare bör det bli!

50-kortet har blivit ett glädjeämne för många stockholmare. Och visst är det en förbättring! Det är praktiskt, och för många har det blivit en ekonomisk lättnad, särskilt för dom som bor i avlägsna förorter.

En slickepinne: 50-kortet

Politikernas prestige fick sig en allvarlig knäpp efter Almslaget. Deras popularitet stod lägre än någonsin. Deras lögn var genomskådade och pampvåldet var brutet, om än tillfälligt.

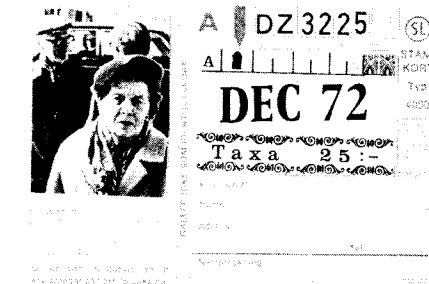
Ser det inte ut som en tanke att politikerna presenterade 50-kortet bara några veckor efter Almarna?

Ett billigt månadskort skulle bli en glad överraskning för undersåtarna. En slickepinne som skulle få dom att glömma allt gammalt groll. Dom

skulle ånyo fyllas av tillit till sina myndigheter.

50-kortet är ett enkelt system

Systemet att betala ett och samma pris för varje resa kallas enhetstaxa. 50-kortet liknar detta, men det liknar också ett annat system; nolltaxa. 50-kortet är ett sorts mellanting av enhetstaxa och nolltaxa.

Halvvägs, varför inte...

Det är ett enkelt system. Det gör att trafiken går snabbare, administratören förenklas; kollektivtrafiken blir populärare och effektivare. Med nolltaxa skulle det bli ännu bättre!

Politikerna och Helge hade fel

Tidigare hade politikerna sagt, att enhetstaxa ville dom inte ha och att nolltaxa bara inte var att tänka på. SL publicerade strax före almslaget en utredning som sade samma sak.

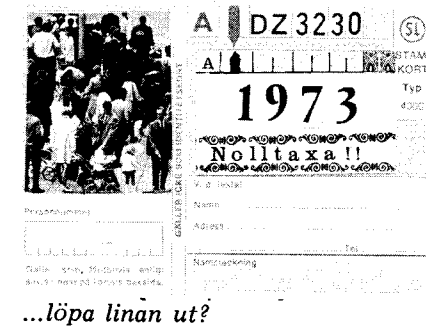
SLs chef, Helge Berglund, förespände gång på gång busåkande och elände om nolltaxa genomfördes.

Nu har vi 50-kortet, och det fungerar rent praktiskt som nolltaxa under en månad för alla som köpt kortet. Och vi kan se nu hur fel Helge och de andra hade!

Kampen fortsätter!

Införandet av 50-kortet innebär inte att politikerna plötsligt gått in för en ny trafikpolitik. Fortfarande är kollektivtrafiken undermålig på flera sätt. Fortfarande planerar man så att många människor är tvungna att använda bil för att resorna inte ska ta all deras fritid. Därför måste vi även i fortsättningen se till att kampen för mänskligare trafikförhållanden fortsätter!

På följande sidor kan du läsa lite om vad som fortfarande är fel och hur det skulle kunna bli bättre.

...löpa linan ut?

SLUTA FUMLA

(med motorsågar)

LÅT ALMARNAS

STÅ

Blemmor och Bin trivs bland Almar.

Ingen är nöjd med trafikplaneringen som den är idag. Den växande bilismen skapar miljöproblem som drabbar alla; avgaser, buller, olyckor, otrivsel m.m. Kollektivtrafikanterna får lida av dålig service med långsamma resor. Fotgängarna körs ner i gångtunnlar. Barn, gamla och handikappade får det allt svårare i trafiken.

Även bilisten drabbas

Få trivs i de ringlande bilköerna - som aldrig går att bygga bort med nya trafikleder.

Många som kör bil i stan gör det för att dom är *tvungna*. Dom lider av ett stressande, tröttsamt och osäkert färdstätt.

Ska det bli ännu värre?

Enligt Regionplan 70 ska Stockholm bli en *bilstad*. Det som är dåligt idag kommer att bli ännu sämre om den planen blir verklighet. Ännu fler kommer att drabbas!

En bilstad kommer aldrig att kunna användas till fullo av mer än hälften av alla människor; det är dom som själva kan köra bil. Resten är antingen för unga, för gamla eller för sjuka för att kunna köra själva.

Bilstaden kommer att lägga väldiga markområden under asfalt.

Enorm sumor

Men det är inte bara miljöförstöringen som kommer att öka, det kostar dessutom enorma summor. Regionplanans bilsystem kommer att kosta oss lika mycket som alla dess byggnader, kollektivtrafikanläggningar och ledningar tillsammans kostar att bygga.

Ungefär 85 miljarder kronor kostar bilar, vägar och olyckor under de närmaste 15 åren!

Olyckor	7 miljarder
Vägar	13 miljarder
Bilar	65 miljarder kr

Bilismen kostar oss 85 miljarder kronor. Om man inte räknar med miljöförstöringen också ...

S:t Eriksgatan: Järnväg utan räls?

Väntan på buss den vanliga tågordningen.

Korsningen Hamngatan - Regeringsgatan: Fotgängarna är i vägen för bilarna. Nu byggs en gångtunnel!

Det är mer än 8 gånger så mycket som man tänker satsa på kollektivtrafiken under samma tid.

Glömda kostnader

I de pengarna ingår en mängd »dolda» kostnader som man vanligen glömmer.

Det är inte bara vägar och olyckor som kostar, utan även trafikpolis och domstolar. Miljöskador av avgaser och buller orsakar stora kostnader. Men största kostnaden är ändå bilägarens utgifter för inköp och drift av bilar. Det är en kostnad som planerarna lätt glömmer bort!

Nya målsättningar

Det här duger inte. Det är vi många som har insett. Nu är det dags för helt andra takt! I stället för gamla omoderna målsättningar om bilstaden, måste vi sätta ren luft, trivsel, säkerhet och samhällsekonomi i förgrunden.

Det är dags att byta slogan som: »Rätt att köra bil överallt!» mot »Rätt att slippa köra bil jämt!» och »Rätt att slippa ha bilar omkring sig jämt!»

Pengarna måste användas rätt

Att satsa helhjärtat på kollektivtrafik är det samma som att spara in på den dyrbara bilismen. Man kan ta pengar från slösaktiga trafikledsbyggen för att bygga ut kollektivtrafiken.

På det sättet kan en nolltaxereform bekostas genom insparade kostnader från bilismen.

Järnvägsparken när seklet var ungt. Numera moderniserad till »Tegelbacke».

Parker och lekplatser på köpet

Mark, pengar och andra resurser kan användas till nyttigare saker. Vi skulle få mer råd och mer plats för parker, lekplatser, friområden och daghem t.ex.

Inget tvång

Hur skulle nu detta gå till rent praktiskt?

Bilen ska fortfarande kunna användas vid många tillfällen. Den är ett bra transportmedel för fritidsresor med hela familjen, och när man ska transportera en massa grejor. För handikappade är bilen oumbärlig, för dom som behöver bil i jobbet likaså. Och lastbilar kommer länge än att vara nödvändiga för varutransporter.

Övergången till kollektivtrafik ska ske gradvis och utan tvång för någon. Idén måste vara, att erbjuda alla en kollektivtrafik som är *bättre än bilen*.

Bättre kollektivtrafik i dag...

Många förbättringar kan man genomföra nästan omedelbart. Ett tätt nät av kollektivtrafikfiler som är förbundna med varandra, och förkörsrätt för bussar i korsningar och vid trafiksignaler skulle göra underverk.

Så småningom kan man köpa fler bussar så att antalet linjer och turer kan öka. Då blir det både närmare till hållplatsen, som givetvis har regn- och vindskydd, och mindre väntan på bussen. Alla skulle få sittplatser.

Även bilisterna skulle då välja kollektivtrafik, och vara glada över att slippa den stressande körningen och parkeringsbekymren.

...och i framtiden

Redan idag måste vi börja planera de nya trafikmedel vi vill ha i framtiden. Många har svårt att föreställa sig en bra kollektivtrafik; man tänker sig samma trängsel, samma trista tunnelbanetåg. Men det finns helt andra kollektiva transportmedel än de flesta vägar drömma om!

Vi skulle kunna få ett system som fick dagens buller-bussar och mullvadbanor att verka synnerligen primitiva. Det är dags att satsa på modernare teknik än »1800-talets automobiler och tåg».

Expressbussar

De ersätter de gamla matarbussarna, men passar även för lite längre resor. Med endast ett byte, vid någon av de välplacerade omstigningsstationerna, kan man åka från en stadsdel till vilken annan stadsdel eller förort som helst. Ett nät av snabba busslinjer täcker in hela regionen.

Flera expressbussar kan kopplas ihop till långa tåg som kan gå på speciella banor.

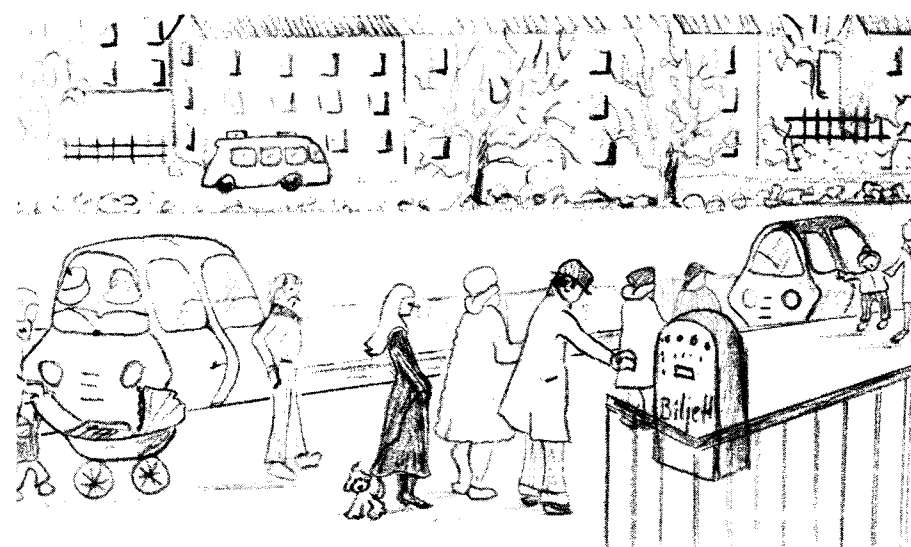
Tystare T-bana ovan jord

Genom att förse tågen med bättre hjulupphängning blir dom mycket tystare. Då behöver man inte längre bygga tunnlar för mullvadstransport eftersom tågen inte stör så mycket längre.

Spårtaxi

Spårtaxi är ett relativt nytt trafikmedel som har många fördelar. I Göteborg planerar man att införa det på prov om några år.

Små vagnar för fyra personer, eller

större för tjugo, styrs automatiskt på spår som ligger i ett tätt nät och når fram till alla kvarter. Dom går planskiilt från annan trafik och tar väldigt lite plats.

Långsiktig planering

Trafikproblemen hänger ihop med hela samhällsplaneringen. Det räcker inte med att ha en tekniskt perfekt kollektivtrafik. Här är en del andra åtgärder som måste vidtas innan vi helt kan komma tillrätta med trafikelandet:

- **Sprid arbetstiderna!**
Detta är en enkel åtgärd. Trängseln under rusningstid skulle minska och kollektivtrafiken fungera bättre.
- **Blanda bostäder och kontor!**
Om arbetsplatser och service spreds ut inom regionen, skulle behovet av resor minska. Alla skulle inte behöva åka till city varje dag. Det skulle vara lika naturligt att åka till någon annan stadsdel för att t.ex. gå på bio.
- **Stoppa Stockholms tillväxt!**
Sprid arbetsplatserna till andra delar av landet! Ju fler människor i en stad, desto mer resande och automatiskt ännu mer trafikproblem.

Det finns alternativ!

Allt det här kan vi få bara vi blir fler och fler som går samman och kräver det. Ingen kan komma att säga att vi bara protesterar för protesterandets egen skull. Vi har ju alternativ!

Innan hela stan har rivits för bilarna: Kräv en mer framsynt trafikpolitik! Kräv en mänskligare planering!

FN:s miljökonferens - en tandlös tiger?

Mänskligheten är illa ute. Ständigt hör vi olika forskare som yttrar sig om framtiden, den ena mer alarmerande än den andra. Den stora katastrofen kan snart vara här.

I det här numret har vi mest ägnat oss åt miljön i Storstockholm och hur den hotas av Regionplan 70. Men det finns ett mera omfattande miljöhot.

FN kommer att ha en konferens om »den mänskliga miljön» nästa sommar. Den kommer att hållas i Stockholm under tiden 5 - 16 juni. Ett jättelikt arrangemang dit tusentals journalister från hela världen väntas komma.

Jattejippo

Bara själva flaggningen kommer att kosta 50.000 kr (!) och säkerhetsfrågorna bedöms vara av stor betydelse. Ordföranden för den svenska avdelningen av konferensen, Tage Erlander, har sagt att Krustjov-besöket för en del av den var rena »barnleken» mot vad det här kommer att bli.

Resultatet blekt

Vad blir nu resultatet av detta? Kommer man att börja ta itu med problemen på allvar? Kan vi börja andas lite lättare och se på framtiden med tillförsikt? Nej, tyvärr, det verkar inte så.

Starka finansintressen, otillräcklig vilja att gå till roten med problemen, diplomatiskt trassel och en hel del andra omständigheter kommer med all sannolikhet att göra innehållet blekt och otillräckligt - om man ser till vad som behövs, vill säga.

Har är en lista på de resultat som väntas komma ut av konferensen:

1. Deklaration om den mänskliga miljön
2. Förbud mot dumpning av miljögifter till havs
3. Mätning av gifter i naturen
4. Tre konventioner i naturvård: bevarande av myrar och mossar, bevarande av naturparker, avsättande av öar som inte får exploateras
5. Genbank, dvs bevarande av lokala varianter av djur- och växtarter för att kunna användas vid senare korsningar
6. Forskning om åtgärder mot jorderosion
7. Miljövårdssekretariat med »rekommendationsrätt» inom FN-sekretariatet

Och det är ju inte så mycket att komma med, om man betänker de enorma problemen. Kritiken kan alltså

riktas, inte i första hand mot dessa kraftlösa försök i sig själva, utan mot att så mycket viktigt inte finns med.

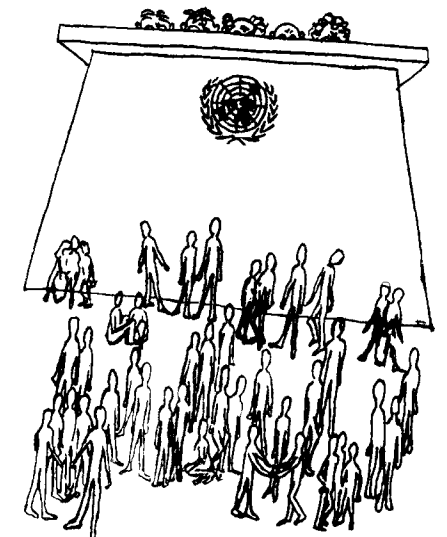
Ekonomiska tillväxten ifrågasätts inte

Ingenting finns med av kritik mot den ekonomiska tillväxten i de industrialiserade länderna och dess mått bruttonationalprodukten, eller i varje fall inga försök att ersätta dessa begrepp. Trots att resultatet av att följa dom hela tiden är så uppenbart. Vi hotas till vår existens av miljöförstöring samtidigt som tredje världen utplundras av oss.

Det finns heller ingenting med om hur den ojämna fördelningen mellan oss och de fattiga länderna ska förändras. Och ingenting om hur politiska och ekonomiska beslut fattas och ingenting om vilka som har att bestämma över produktionen.

Den vanliga människan lämnas utanför

Ingenting om krigets miljöförstöring, energikrisen eller risken för livsavgörande klimatförändringar. Ingenting om våra konsumtionsvanor eller själva sättet att leva så som det predikas i den västerländska kulturen. Och ingenting om den otroligt viktiga roll som den vanliga människan har när det gäller lösandet av problemen.

Kritiken växer

Livets framtid på jorden är viktig, alltför viktig för att överlatas åt kortsynta affärsmän, inskränkta experter och röstfiskande politiker.

Kritiken mot innehållet i FN-konferensen växer, liksom intresset att göra något parallellt med den. Något som skulle vända den breda allmänhetens och massmedias intresse mot de här fragorna.

FN:s lilla alibikonferens vid sidan om

De svenska arrangörerna av FN-konferensen är oerhört känsliga för denna kritik och dom är rädda för att den ska kunna ta sig uttryck i mindre kontrollerade former. Det skulle ju inte ge en tillräckligt fördelaktig bild av Sverige - »landet utan miljöproblem» - som den som brukar skymta i propagandan utåt.

För att förebygga detta har man tänkt ordna en egen liten »alternativkonferens» under samma tid. Där räknar man med att kunna samla in olika ungdomsorganisationer och så mycket annat som hör till sammanhanget som det är möjligt. Denna är tänkt att äga rum, lagom avskilt, i Kungliga Tennishallen.

Frågan är bara om detta »radikala» alibi i FN:s hägn kommer att locka vare sig allvarligt syftande miljögrupper eller massmedia.

Internationellt

På en rad platser i Europa och Amerika har miljögrupper redan börjat diskutera vad man ska kunna göra för att i anslutning till konferensen i juni föra fram de verkliga problemen i dagsljuset. Främst kommer dom att göra aktioner på sina hemorter i stället för att koncentrera allting till Stockholm.

Men naturligtvis kommer också mycket att hända i Stockholm vid sidan om FN-konferensen och dess »alibiaktiviteter».

En av de sammanslutningar som kommer att vara aktiv både runt om ute i världen och i Stockholm är »Powwow». Powwow är ett indianord och betyder rådslag, men kan också betyda att t.ex. bota en sjukdom eller fira en seger. Ordet har valts med tanke på dess breda betydelse, men också för att symbolisera att det finns andra, mindre miljöfientliga sätt att leva än det gängse västerländska. Indianerna var på många sätt överlägsna miljövårdare och hade en gedigen kunskap om samspelet i naturen. Vad det svenska namnet blir är ännu inte helt klart.

En arbetsgrupp inom Alternativ Stad följer Powwows förberedelser att på olika sätt sprida information om alla de stora miljöproblem som FN:s konferens kommer att tvinga sopa under mattan. Närmare information om både FN:s och Powwows planer kommer att spridas fr.o.m. nyår.

Fjäril'n tvingad bort från Haga

Väldiga trafikapparater planeras - men vart leder alla leder? En snabbresa i 80-talet ger en led tråd...

I våryster solrök öppnades Norra Länken, den sista i trafikkedjan kring Brunnsviken. Samtidigt släpptes de första bilarna in i de planskilda finesserna vid Haga Norra. Efter fyra års ständiga provisorier är den redan internationellt berömda »Brunnsringen», med Haga trafikmonument som kröningssten, färdig. Tillsammans omsluter lederna 300 hektar mark - och 150 hektar sjöutsikt från bilfönstren. Värtalänken och Österleden, som står närmast i tur, får svårt att konkurrera om titeln »Stockholmsregionens skönaste motorbana».

»Detta är kanske världens vackraste trafikring, som nu skänks Stockholmsregionens nyttjare», påpekade gatu- och miljörådet Rättfram i öppningstallet. »Roslagsleden, Bergshamraleden, E-4:an fram till Järva trafikplats - och nu: Norra Länken och Haga trafikmonument! Ringen är sluten! Och i jätteprojektet har vi lyckats integrera två slott, ett universitet, två sjukhus, museer, institutioner, botanisk trädgård och historiska malmgårdar m.m. Vilken annan världsstad har lyckats med det?»

Därpå tackade regionrådet Tvärson alla för att de låtit egennyttn vika för de storstilade planerna.

Och trafiken släpps på!

Upptakten var storartad! Först släpptes trafiken på över de sexfiliga körbanorna. Via bilradio/TV kunde nu de lyckliga människorna, stötfångare vid stötfångare, i lugn och ro få sig presenterade data över trafikföringen.

Även kollektivtrafikanterna kunde följa det nya som hände ovan jord. Nya SL-chefen Buslund beskrev panoramat över sjön via TV-skärmar på de närbelägna T-banestationerna längs Täby- och Järvabanorna. Tyvärr skymts ju sikten för kollektivresenärerna av P-husen vid stationsuppgångarna.

Nu körs de nya permanenta trafikräkningsdatorerna igång för första gången. 40.000 bilar per dygnsmedeltal, 38.000 etc. rullar upp på trafikcentralens skrivarskärm. Man har plats för flera kolumner. »Brunnsringen är en kostym att växa i», förklarade vakthavande trafikledaren Duktig med stänk av triumf i rösten.

»Innestället ute»

Så till det härliga inringade området! »Innestället ute» är parkchefernas slogan i broschyren. Likt en medeltida stad med trafiklederna som ringmur växer det plötsligt upp framför en när man dyker fram ur någon av gångtunnlarna.

Med nuets dynamik och hetsigare puls inpå knutarerna kan man rofyllt stöva omkring på urgammal historisk mark. Trafikbruset är integrerat med vindens sus i vegetationselementens höjddplan, ett samspel mellan naturens under och mänsklig teknik!

Unga Järvafamiljer strömmar i frisk blåst genom tunnelsystem efter tunnelsystem. På så sätt kan de nå friytor som bättre motsvarar det programinnehåll man tyvärr inte kunde uppnå på de mindre friområdena på f.d. Järvafältet.

Några tar sig ända fram till arbetszonen för Bogesundsleden på Norra Djurgården. Fria strövstråk på upp till två mil och under sju motorleder med sammanlagt 44 körfält. Och ingen led eller gata behöver korsas i plan!

Miljödebatt

I det nya miljömuseet Bergianum vid Riksmuseet pågår hetsig debatt. »Reservera Brunnsringen för kollektivtrafik och stoppa nya utbyggnader», säger någon.

»Orealistiskt. I så fall skulle ni ha sagt ifrån för 10 - 12 år sen», suckar en politiker. (Och vänd till en nyvald kvinnlig kollega): »Alltid samma gnäll. Aldrig nöjda. Dom fick i alla fall provisoriet för Kungshattsleden runt Grimstareservatet. Och Brunnsringen som är ett helt system, själva basen till nya trafikledssystem... Ändra - med höjda skatter som påföljd. Jo, jag tackar...»

För 500 år sedan slogs svenskar och danskar om Brunkebergsåsen. Förra sommaren stod ett nytt »slag» - mellan stockholmarna och deras politiker. Alternativ Stad hade slagit larm om den hotade åsen

och flera tusentals stockholmare slöt upp vid Stadshuset för att protestera, men förgäves. Och där ligger nu groparna och väntar på att bli p-hus och trafikkaruseller...

Alternativ Stad - ett torg

Ett torg, en öppen plats för stockholmarna att träffas på och ta sig an problem som rör miljön.

Så kan en kortkort beskrivning av Alternativ Stad se ut.

Det är torgets öppenhet och spontanitet och otvungna former som sätter prägeln på Alternativ Stad. Man kan t.ex. inte bli medlem i Alternativ Stad, lika lite som man kan vara medlem i ett torg. Man går bara dit, helt enkelt, och är med. Efter politisk hemvist frågar ingen och ingen kräver att man känner till en massa om hur samhället fungerar.

Kring miljön

Bland oss som brukar samlas växer grupper fram spontant kring aktuella frågor. En grupp studerar en trafikled, en annan lagar och lånar ut cyklar, en tredje gör en utställning, en fjärde sköter biblioteket och arkivet. Allt går ut på att undersöka vad som händer med miljön och sprida detta vidare.

En dag i veckan träffas grupperna och andra och rapporterar vad dom håller på med. Då beslutas också i frågor som är aktuella och då fördelas sånt som ska göras. Några av oss lovar att åka till en skola som har ringt och snacka om regionplanen. Andra tar hand om måndagarnas informationsmöte, andra åter ser till att stencilapparaten hålls i trim. Etc.

Genom att var och en är med och fattar beslut och sen också är med och genomför dom så behövs ingen styrelse och inga stadgar som styr verksamheten uppifrån, och inga anställda som tar order. Demokratin är utan mellan-händer och byråkratin har ingen marknad. Vars och ens personliga ansvar får det hela att flyta!

Visst kan det flyta trögt ibland, även utan bromsande byråkrati. Lokalen är gammal och tungrodd, mötena får ibland slagsida och delar av verksamheten hamnar då och då i stiltje.

Men det är inlag som tas med ro av de flesta, iden om direkt demokrati och delat ansvar i vår tappning har praktiskt prövats i tre år och bestått provet. Och visat sig vara en förbättrat rolig arbetsform dessutom. Demokrati roligt - när hörde ni det sist!

Om bakfoten

Att vi så ingående skildrat hur Alternativ Stad fungerar beror på att många som hör av sig per brev och telefon har fått en del saker om bakfoten om Alternativ Stad. De vanligaste missuppfattningarna är att Alternativ Stad är

- en topporganisation för byalag och miljögrupper
- ett miljöparti under tillblivelse
- en brandkår som rycker ut och räddar miljöer då allmänheten slår larm

Att Alternativ Stad skulle vara eller sträva efter att bli någon form av topporganisation för den livaktiga miljörelsen skulle dåligt rimma med ideerna om att det bästa resultatet kommer då enskilda människor och grupper i så stor utsträckning som möjligt får bestämma över sitt handlande utan styrning uppifrån.

Larmklocka

Tydligt är människor så invanda och passiverade av vårt nuvarande samhällssystem, där några etablerade »dom» har kunnandet, makten och härligheten på evig entreprenad, amen, att man av bara farten ser Alternativ Stad som ett nytt topporgan, ett nytt representant-skap att sätta sin lit till då de gamla vanliga sviker.

Det är i så fall en farlig missuppfattning, ja en förödande. Tro gärna på de ideer som Alternativ Stad för fram genom flygblad, utställningar och aktioner, men tro inte ett ögonblick att de kan genomföras utan många, många människors aktiva medverkan.

Istället för att vara brandkåren, är det Alternativ Stad som slår larm där miljövärden står på spel och där utvecklingen mot en mer levande och meningsfull demokrati är hotad.

Det är allmänheten, de många, många människorna, som måste vara brandkåren.

Information om Regionplanen och om Alternativ Stad varje måndag kl. 19 på Bryggargatan 8.

Tel: 11 58 52
Bg: 70 86 45 -7

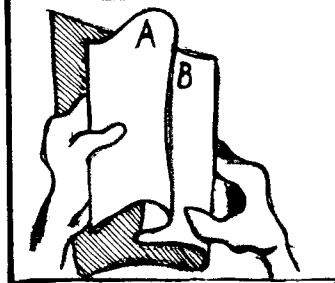
*Almaffishen med tvärt
Taubes kärnfulla rader,
Helga Henschens dikt, "Ode
till ett borgarråd",
almskivan med bl. a.
Bernt Staf och Cornelis finns
kvar hos Alternativ Stad,
Bryggargatan 8.
Stöd kampen för miljön!*

ALMBLADET - EN AKTION FÖR MÄNSKLIGARE MILJÖ
Så är tidningen klar och vi sitter och bläddrar tillbaka, ser på resultatet. Blev den vad vi hoppats? Säger den vad vi vill säga?
När vi tacklar miljöproblem är det inte bara för att förbättra någon enstaka detalj. Almern i Kungsträdgården t.ex. eller den tekniska utformningen av Storstockholm i sin helhet. Det gäller också något mycket större och viktigare. Idag genomförs förändringar av miljön utan hänsyn till de sociala följderna. Människornas livsmiljö blir lidande av den forcerade utbyggnaden i Storstockholm.
Alternativ Stad försöker inte ge något färdigt alternativ till Regionplan 70. Alla människor måste vara med och bestämma målen för en ny regionplan. Om vi bara diskuterar olika tekniska lösningar, det må vara Bandstad eller Mälarstad, Tunnelbane-stad eller Buss-stad, ger vi myndigheterna en chans att läsas tillmötesgå i sig någon ändring av Regionplanens grund, att "koncentrera Sverige till Stockholm". Vi måste ändra de krafter och värderingar som ligger bakom Regionplan 70, sen kan det vara dags att diskutera olika tekniska alternativ. Vi kräver ett helt nytt sätt att tänka!! En planering där man sätter människan i centrum!

Bara 8 proc villiga bo i storstäder

Endast 8 proc av den vuxna svenska befolkningen vill bo i storstad med mer än 200 000 invånare. I dag bor 23-30 proc i storstadsområdena Stockholm, Göteborg och Malmö. Omkring 80 proc anser att Stockholmsregionens tillväxt skall bromsas från myndigheternas sida.
Detta visar en riksomfattande undersökning som IMU - Institutet för marknadsundersökningar - gjorde under första halvåret 1971 varvid totalt 5 000 personer intervjuades.
Undersökningen visar att endast 27 proc av nuvarande storstadsinvånare vill bo i storstad och att de flesta av dem skulle trivas bättre på medelstora orter (20 000 - 200 000 inv).
Av den nuvarande glesbygdsbefolkningen vill omkring hälften bo kvar på landet. På övriga medelstora eller mindre orter vill man främst flytta till mindre tätorter.

ALMBLADETS INVIKNINGSPOJKE

A▶

Vik sidan så att A möter B

◀B

På stadsplanerarnas skisser ser allt
onatuligt vackert ut:
avgränsade gågator med alleer och gröna oaser
bussfiler, utbyggd T-bana och expressbussar. Eller
betagande bostäder med gräsmatta och balkong
strålande vyer målade med professionell finesse

Sannerligen: Deras »visioner» har då inga
gränser! Har vår blåögdhet det ? !

A▶

◀B